

เอกสารการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ
ของคณะกรรมการการ

เรื่อง
ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการ
การพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

จัดทำโดย
นางกชพร นาคฤทธิ์ วิทยากรเชี่ยวชาญ
นายณัฐพงศ์ พิมเสน นิตินทรปฏิบัติการ
นายสุภณ ภิรมย์กิจ นิตินทรปฏิบัติการ

กลุ่มงานคณะกรรมการการแรงงาน
สำนักกรรมการ 3
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

ปีที่เผยแพร่	2561
จำนวนหน้า	54 หน้า
จัดทำโดย	นางกชพร นาคฤทธิ์ นายณัฐพงศ์ พิมเสน นายสุภณ ภิรมย์กิจ
ที่ปรึกษา	นายเชษฐา ทองยิ่ง ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการการแรงงาน
ออกแบบปก	นายชาติชาย เกษมศรีศิริ เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
พิมพ์	นางสาวเนตรนภา อินทโชติ เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน
เผยแพร่	นางสาวสมควร ลิ่งหัตถ์ เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

บทสรุปผู้บริหาร

การศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของคณะกรรมการ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ในประเด็นของความเป็นมา หลักการและเหตุผลสาระสำคัญ พร้อมวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกฎหมายและแนวคิดในการพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบในการพิจารณาเตรียมความพร้อมสำหรับรองรับภารกิจของคณะกรรมการและสนับสนุนงานกระบวนการนิติบัญญัติ อีกทั้งสามารถใช้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยในการศึกษาค้นคว้านี้ ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร (Document Research) จากรายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

จากการศึกษาพบว่า ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. จะทำให้เกิดการบูรณาการการพัฒนาฝีมือแรงงานภายในประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลต่อกำลังแรงงานของประเทศให้มีทักษะฝีมือแรงงานที่ได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันกับตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียน และภูมิภาคอื่นของโลกได้ ให้มีรายได้สูงขึ้น และมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 74 วรรคหนึ่ง กำหนดให้ รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการทำงานอย่างเหมาะสมกับศักยภาพ ซึ่งจากการศึกษาความสอดคล้องนั้น ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ได้มีหลักการให้หน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนากำลังแรงงานตามกฎหมายให้ดำเนินการเป็นรูปธรรมครอบคลุมในทุกสาขาอาชีพ และในทุกพื้นที่ สำหรับ มาตรา 77 วรรคสาม กำหนดให้ รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่เป็น กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรงนั้น เมื่อพิจารณาเหตุผลของการมีกรรมการและองค์ประกอบของคณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. แล้ว มีความจำเป็นและสามารถดำเนินการได้

2. คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เชื่อมโยงในข้อที่ 3 การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ โดย สร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงให้แก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน พร้อมพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และข้อที่ 4 การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมโดย ปฏิรูปการศึกษา เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้พัฒนาศักยภาพ ความรู้ ทักษะ

ตรงตามความต้องการและเหมาะสมกับพื้นที่ และพัฒนาคนทุกช่วงวัย ให้มีความรู้ ทักษะที่สามารถประกอบอาชีพได้ตามแนวโน้มการจ้างงาน อีกทั้ง ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะ และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับการศึกษาเชื่อมโยงกับหลักการพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. คือการยกระดับขีดความสามารถของกำลังแรงงานไทยให้สูงขึ้น และเชื่อมโยงในเรื่องการให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในสังกัดพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

3. คำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ให้มีการพัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานให้อยู่ในระดับสากล ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) ด้านที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์และด้านที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เชื่อมโยงกับร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนาการกำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดการบูรณาการ การพัฒนาฝีมือแรงงานภายในประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้กำลังแรงงานของประเทศมีทักษะฝีมือแรงงานที่ได้มาตรฐานและสามารถแข่งขันกับตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียนและทั่วโลกได้

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาการกำลังแรงงานของไทยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงจำเป็นต้องมีการตราพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนาการกำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ขึ้น เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนาการกำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ทำหน้าที่กำกับดูแลภายใต้การกำกับของนายกรัฐมนตรีโดยตรง อันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาการกำลังคนและฝีมือแรงงานของไทยอย่างเป็นระบบ โดยใช้กลไกของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ และบูรณาการการทำงานในทิศทางเดียวกัน ด้วยการประสานนโยบาย การบังคับใช้กฎหมายให้เชื่อมโยงกันทั้งระบบ ไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา ด้านการค้าและการลงทุน ด้านการจ้างงาน การคุ้มครองแรงงาน การประกอบอาชีพ ซึ่งส่งผลให้แรงงานมีสมรรถนะและทักษะฝีมือในสาขาที่ตลาดต้องการ เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตลอดไป

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	
สารบัญ	
สารบัญตาราง	
1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.	1
1.1 ความเป็นมา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	4
2. หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.	5
1. สำคัญสำคัญของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.	5
3.1 การจัดตั้งคณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการ	5
3.2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการ	7
3.3 การดำเนินการของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ	9
3.4 การดำเนินการอื่น ๆ	10
2. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.	10
4.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560	11
4.2 คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	12
4.3 คำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	15
4.4 ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580)	16
4.5 วิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. เปรียบเทียบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนา แรงงานและประสานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และสรุป ความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.)	18
4.6 การพัฒนาฝีมือแรงงานในประเทศไทยและต่างประเทศ	28
3. ข้อเสนอแนะประกอบการวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการ การพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.	34
4. บทสรุป และข้อเสนอแนะ	35
6.1 บทสรุป	35
6.2 ข้อเสนอแนะ	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สื่อภาพนิ่ง (Infographic)	40
บรรณานุกรม	41
ภาคผนวก	43
- ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับของคณะกรรมการ ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ)	
คณะผู้ศึกษา	54

สารบัญตาราง

ตาราง

เปรียบเทียบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสาน
การฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 กับร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงาน
แห่งชาติ พ.ศ.

หน้า

19

ชื่อเรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.”

1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

1.1 ความเป็นมา

การรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียนเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตั้งแต่พ.ศ. 2558 ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายเสรีใน 5 ด้าน ได้แก่ สินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานสำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ปัจจุบันอาเซียนได้จัดทำและลงนามเคลื่อนย้ายบุคลากรวิชาชีพในประเทศสมาชิกอาเซียนตามข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัตินักวิชาชีพอาเซียน (Mutual Recognition Arrangement : MRA) แล้ว ได้แก่ วิศวกรรม การพยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ บัญชี และการบริการท่องเที่ยว หมายความว่า หากแรงงานในประเทศใดมีคุณสมบัติ ทั้งด้านหลักสูตร การศึกษาอบรมและประสบการณ์ทำงานตามที่มีการตกลงไว้ใน MRA จะได้รับการยอมรับจากทุกประเทศสมาชิกและสามารถไปทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น ซึ่งในอนาคตอาจจะมีการเพิ่มสาขาวิชาชีพอื่น ๆ ตามมา แม้ว่าปัจจุบันจะมีเพียง 8 สาขาวิชาชีพที่อยู่ในวิชาชีพที่เคลื่อนย้ายแรงงานเสรีได้ แต่ในความเป็นจริงยังมีการเคลื่อนย้ายแรงงานประเภทไร้ฝีมือเข้ามาทำงานในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน ประกอบกับผู้ประกอบการมีการปรับตัวโดยการนำเอาเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ มาใช้ในภาคการผลิต ซึ่งจะส่งผลต่อแรงงานไทยที่ยังไม่ได้มีการเตรียมการพัฒนาฝีมือแรงงานรองรับ ทำให้แรงงานเหล่านั้นตกงานและไม่มีการจ้างงาน ดังนั้น การพัฒนาฝีมือแรงงานของไทย จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสนับสนุนให้แรงงานไทยสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานในประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแข่งขันได้ในตลาดโลก

จากรายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. (2559, น. 2 – 14) พบว่า ปัจจุบันการขับเคลื่อนเกี่ยวกับการพัฒนาฝีมือแรงงานของไทยยังไม่มีประสิทธิภาพเนื่องจากประเทศไทยประสบปัญหาในการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานให้มีประสิทธิภาพประกอบกับประเทศไทยกำลังประสบปัญหาหลายประการ ได้แก่

1) การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เนื่องจากอัตราการเกิดลดน้อยลง ซึ่งสวนทางกับจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้น โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้คาดการณ์ประชากรใน พ.ศ. 2574 ว่าประเทศไทยจะเข้าสู่ “สังคมสูงวัยระดับสุดยอด” นอกจากนี้ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ร่วมกับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ศึกษาผลกระทบเชิงนโยบายต่อการพัฒนาประเทศจากผลการคาดประมาณประชากรของไทย พ.ศ. 2553 – 2583 พบว่า ความต้องการแรงงานโดยรวมใน พ.ศ. 2565 จะมีสูงถึง 48.9 ล้านคน แต่จำนวนแรงงานมีเพียงร้อยละ 41.8 ทำให้จำนวนแรงงานมีไม่เพียงพอกับความต้องการ จึงจำเป็นที่จะต้องนำคนมาพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะฝีมือที่เหมาะสมและพัฒนากำลังแรงงานไทย จำนวน 38 – 39 ล้านคนให้เก่งขึ้นกว่าเดิม และบูรณาการภารกิจ

ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศให้มีการดำเนินงานที่เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2) ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างการผลิตและการบริการ ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการปรับตัวเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการค้าโลก มิฉะนั้นจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยทั้งในด้านผลผลิตและการจ้างงาน

3) การเตรียมการสำหรับการแข่งขันทางเศรษฐกิจระดับโลกเนื่องจากสภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum : WEF) ได้ประเมินขีดความสามารถทางการแข่งขันของไทยอยู่ในระดับกลางแต่คุณภาพระบบการศึกษาไทยอยู่อันดับถดถอย ซึ่งปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย คือ

- (1) ปัญหาคอร์ปชั่น
- (2) ความไม่มั่นคงทางการเมือง
- (3) ระบบราชการ
- (4) ความไม่ต่อเนื่องทางนโยบาย
- (5) ขาดความสามารถเชิงนวัตกรรม
- (6) ขาดระบบเชื่อมโครงสร้างพื้นฐาน
- (7) ขาดคุณภาพการศึกษาแรงงาน
- (8) ขาดจริยธรรมในการจ้างแรงงาน

เมื่อพิจารณาภาพรวมการจัดอันดับด้านการศึกษาของประเทศไทย พบว่าอัตราการเข้าเรียนทุกระดับ อาทិ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ดีขึ้น แต่ด้านคุณภาพการศึกษาทุกระดับอันดับไทยถดถอย นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบกับสมาชิกกลุ่มอาเซียน 9 ประเทศพบว่า ประเทศไทยต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน 3 เรื่อง ได้แก่ คุณภาพของระดับประถมศึกษา คุณภาพระบบการศึกษาและคุณภาพการจัดการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ประเด็นสำคัญที่สะท้อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยเมื่อเทียบกับกลุ่มสมาชิกอาเซียนด้วยกันพบว่าในรอบ 10 ปีที่ผ่านมาประเทศอื่น ๆ ถูกจัดลำดับให้ดีขึ้น ในขณะที่ประเทศไทยนอกจากไม่รักษาระดับเดิมไว้กลับถดถอยลงเมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงดังกล่าวจะเห็นได้ว่าระบบการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาเล่าเรียนต่อเนื่องในระดับที่สูงขึ้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาโดยไม่สัมพันธ์กับความต้องการทักษะที่แท้จริงของตลาดแรงงาน ทำให้ศักยภาพโดยรวมของแรงงานไทยต่ำกว่ามาตรฐานสากล ส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศลดลง นอกจากนี้ ค่านิยมและทัศนคติการทำงานของแรงงานเน้นที่รายได้มากกว่าการทุ่มเทพัฒนาทักษะทำงาน เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูง

4) ผลผลิตภาพแรงงานและบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศไทยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ผลผลิตภาพแรงงานของไทยขยายตัวอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและมีแนวโน้มลดลงสะท้อนให้เห็นว่า ประเทศไทยมุ่งเน้นปัจจัยด้านเงินทุนและปริมาณแรงงานมากกว่าการพัฒนาคุณภาพแรงงาน นอกจากนี้ ภาคที่มีใช้ภาคการเกษตรและภาคการผลิตมีผลผลิตภาพแรงงานลดลง ขณะที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ได้แก่ ภาคก่อสร้าง การค้า อสังหาริมทรัพย์ และการบริการ สุขภาพและสังคมสงเคราะห์ จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนากำลังคนของประเทศไม่ใช่ภาระหน้าที่ของฝ่าย

ผู้ผลิตเท่านั้นแต่ฝ่ายผู้ใช้ หรือสถานประกอบการ (ตลาดแรงงาน) ต้องร่วมมือในการสะท้อนความต้องการให้แก่ผู้ผลิตด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างการบริหารและการพัฒนาแรงงาน พบว่ามีหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ จำนวน 12 หน่วยงาน ได้แก่

- (1) กระทรวงศึกษาธิการ
- (2) กระทรวงแรงงาน
- (3) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (4) กระทรวงมหาดไทย
- (5) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- (6) กระทรวงยุติธรรม
- (7) กระทรวงอุตสาหกรรม
- (8) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- (9) กระทรวงพาณิชย์
- (10) กระทรวงคมนาคม
- (11) กระทรวงสาธารณสุข
- (12) สำนักนายกรัฐมนตรี

ซึ่งการดำเนินงานของทั้ง 12 หน่วยงาน เน้นหนักไปในทางการควบคุมกำกับดูแลการดำเนินงานตามกฎหมาย การดำเนินการเพื่อพัฒนากำลังแรงงานมีลักษณะแยกกันทำตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ทำให้ขาดสัมฤทธิ์ผลในการผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ และสร้างความสับสนในการให้บริการแก่ประชาชน

5) อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษา หรือสถาบันกับสถานประกอบการในเรื่องการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนการฝึกอบรม การวัดและการประเมินผล โดยเป็นไปตามกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 20 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 8, 9, 51 และ 54 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยมาตรฐานการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พ.ศ. 2557 กล่าวได้ว่า หลักการของอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี เป็นหลักการที่ดีที่มุ่งพัฒนาคนเข้าสู่สถานประกอบการตามสาขาที่สถานประกอบการต้องการโดยตรง แต่ยังมีปัญหาด้านความพร้อมของสถานศึกษาและบุคลากรในการจัดการเรียนการสอน ปัญหาสถานประกอบการที่ขาดครูฝึกและปัญหานักศึกษาที่ขาดความพร้อม ความเข้าใจ และขาดวุฒิภาวะ ส่งผลให้การพัฒนายังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เห็นว่า การพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานเป็นประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญสมควรด้วยปฏิรูปอย่างเร่งด่วน อีกทั้งเป็นประเด็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากวาระปฏิรูปที่ 37: ปฏิรูปการแรงงาน ของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ซึ่งเป็นข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา 31 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 ประกอบกับเชื่อมโยงกับคำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 8

มิถุนายน 2560 รวมทั้ง เชื่อมโยงกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ในเรื่องการพัฒนาผลิตภาพแรงงาน โดยต้องสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียนโดยสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย ดังนั้น คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ จึงได้มีแนวคิดในการปฏิรูปการพัฒนาฝีมือแรงงานไทยเพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงานโดยเสนอให้ตรากฎหมาย คือ ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนาากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนาากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการสานต่อเพื่อให้การปฏิรูประบบการพัฒนาฝีมือแรงงานไทยเกิดการบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะส่งผลดีต่อกำลังแรงงานไทยในอนาคต ทั้งนี้ คณะผู้ศึกษาซึ่งเคยปฏิบัติงานสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบแรงงานและระบบคุ้มครองผู้บริโภค ในคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้ศึกษาเรื่องดังกล่าวและเห็นถึงความสำคัญของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนาากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. จึงนำมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อประโยชน์ในการเตรียมการรองรับภารกิจของคณะกรรมการที่จะนำขึ้นมาพิจารณาศึกษาต่อ โดยในการศึกษาคั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาเอกสาร (Document Research) โดยศึกษาจากรายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนาากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) และแนวคิดการพัฒนาฝีมือแรงงานในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำข้อมูลมาศึกษา วิเคราะห์ ให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนาากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับดังกล่าวนี้ สำหรับเตรียมความพร้อมรองรับภารกิจของคณะกรรมการที่จะนำขึ้นมาพิจารณาศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนาากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ในประเด็นของ ความเป็นมา หลักการและเหตุผล สาระสำคัญ พร้อมวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกฎหมายและแนวคิดในการพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 2) เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาในการเตรียมความพร้อมสำหรับรองรับภารกิจของคณะกรรมการและสนับสนุนงานกระบวนการนิติบัญญัติ อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ขึ้น เป็นส่วนหนึ่งของรายงานการปฏิรูป เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการบูรณาการการพัฒนาฝีมือแรงงานภายในประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลต่อกำลังแรงงานของประเทศให้มีทักษะฝีมือแรงงานที่ได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันกับตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียน และทั่วโลกได้ ทำให้มีรายได้สูงขึ้น และมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยคณะผู้ศึกษาได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้วพบว่า มีหลักการและเหตุผลที่สำคัญคือปัจจุบันการดำเนินงานด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานของไทยมีหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง 12 หน่วยงาน ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น แต่การดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานมีลักษณะที่ค่อนข้างจะแยกกันดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน ทำให้ขาดสัมฤทธิ์ผลในการผลักดันนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ และสร้างความสับสนในการให้บริการแก่ประชาชน จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้เสนอแนวทางเพื่อปฏิรูปการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศให้เกิดการบูรณาการภารกิจการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งประเทศ โดยสนับสนุนการยกระดับขีดความสามารถของกำลังแรงงานไทยให้สูงขึ้น แก้ไขปัญหาการขาดแคลนกำลังแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มความแข็งแกร่งและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน พร้อมกับเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ บนรากฐานทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูง ดังนั้น คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศจึงเห็นความจำเป็นและควรผลักดันให้มีกฎหมายว่าด้วยการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ เพื่อเป็นแรงผลักดันให้การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ รูปแบบแนวทาง และวิธีการดำเนินงานด้านการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศของทุกภาคส่วนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดเป็นรูปธรรม โดยมีหลักการสำคัญ คือ ผลักดันให้มีการตราพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ขึ้น

3. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

จากการที่คณะผู้ศึกษาได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. สามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

3.1 การจัดตั้งคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) จัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ ภายใต้ชื่อว่า “คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กบรช.” ประกอบด้วย

1.1) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

1.2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นรองประธานกรรมการ

1.3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อธิบดีกรมการจัดหางาน ผู้อำนวยการสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1.4) ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกโดยการสรรหา จำนวนฝ่ายละสองคน เป็นกรรมการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนด

1.5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนากำลังแรงงาน การบริหารงานบุคคล หรือการบริหารการศึกษา จำนวนไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการและให้ข้าราชการกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

2) ให้มีคณะอนุกรรมการในระดับพื้นที่ (จังหวัด) เรียกว่า “คณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัด” เรียกโดยย่อว่า “อกบรจ.” ประกอบด้วย

2.1) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานอนุกรรมการ

2.2) อนุกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ เกษตรและสหกรณ์จังหวัด จัดหางานจังหวัด ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดหรือผู้แทนหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด พัฒนาการจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด พาณิชยจังหวัด แรงงานจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด สถิติจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด หัวหน้าสำนักงานจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด และผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด

2.3) ผู้แทนหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจากผู้บริหารสถานศึกษาของรัฐ หรือเอกชน ในระดับอุดมศึกษา หรือระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จำนวนไม่เกินสามคน เป็นอนุกรรมการ

2.4) ผู้แทนหน่วยงานอื่นในพื้นที่ ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐด้านการยุติธรรม และการคมนาคม จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นอนุกรรมการ

2.5) ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคน เป็นอนุกรรมการ

2.6) ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคน เป็นอนุกรรมการ

2.7) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ ในด้านการพัฒนากำลังแรงงานจำนวนไม่เกินสี่คน เป็นอนุกรรมการ

2.8) ให้ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค หรือผู้อำนวยการ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

2.9) ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค หรือศูนย์พัฒนา ฝีมือแรงงานจังหวัดที่ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค หรือผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือ แรงงานจังหวัดมอบหมายจำนวนหนึ่งคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

3.2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

โดยให้คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ (กบรช.) มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางในการพัฒนา กำลังแรงงานของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม การผลิต การท่องเที่ยว การบริการ การขนส่ง การเกษตรกรรม การแปรรูปสินค้าเกษตร และการพาณิชย์กรรม

2) กำหนดรูปแบบและวิธีการในการบูรณาการภารกิจร่วมกันของทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กำลังแรงงานของประเทศ และประสานแผนการพัฒนากำลังแรงงานระหว่าง ระบบการศึกษากับระบบการฝึกอบรม เพื่อการพัฒนากำลังแรงงานให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ทั้งนี้ ตามนโยบายแห่งรัฐและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้มีการดำเนินการ ไปในทิศทางเดียวกัน

3) ประสานนโยบายและแผนการพัฒนากำลังแรงงานและแผนการฝึกอบรมของ ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อความเป็นเอกภาพในการพัฒนากำลังแรงงาน ขจัดปัญหาความซ้ำซ้อนและความสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐ

4) ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงกรอบคุณวุฒิแห่งชาติกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ และผลักดันให้หน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับจัดการศึกษา เพื่อผลิตกำลังแรงงานให้ตรงตาม ความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

5) ผลักดันให้มีการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติให้ครอบคลุมทุกสาขา อาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาอาชีพที่มีความต้องการแรงงานสูง หรือสาขาอาชีพที่เป็นไปตาม

ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือการปฏิรูปประเทศ รวมถึงผลักดันให้หน่วยงานทางการศึกษานำข้อมูลจากมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติไปใช้ในการจัดการศึกษาในแต่ละระดับที่เกี่ยวข้อง

6) เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศของหน่วยงานต่าง ๆ

7) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานการพัฒนา กำลังแรงงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

8) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงาน หรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย เพื่อการพัฒนา กำลังแรงงานของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินงานจากกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แล้วแต่กรณี

9) ออกประกาศ ระเบียบ คำสั่ง หรือมีมติเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

10) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กำลังแรงงานของประเทศตามที่เห็นสมควร

11) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในเรื่องใด ถ้าคณะกรรมการมีมติให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดหรือคณะกรรมการตามกฎหมายใดนำไปปฏิบัติ ให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานนั้น หรือ คณะกรรมการตามกฎหมายนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติตามโดยเร็ว ทั้งนี้ หากคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติเห็นว่ามีความจำเป็นอาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาก็ได้ และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเป็นอย่างไร ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือคณะกรรมการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามโดยเร็ว

โดยให้มีคณะกรรมการในระดับพื้นที่ (จังหวัด) เรียกว่า “คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานประจำจังหวัด” เรียกโดยย่อว่า “อภจรจ.” โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้านกำลังแรงงาน เพื่อวิเคราะห์ความต้องการแรงงาน และความต้องการพัฒนา กำลังแรงงานในภาพรวมของจังหวัด รวมถึงประสานแผนการพัฒนา กำลังแรงงานของจังหวัดเข้ากับแผนพัฒนาจังหวัด

2) ติดตามการดำเนินงานตามแผนการพัฒนา กำลังแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพในพื้นที่จังหวัด เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานใช้เป็นแนวทางในการวางแผน การศึกษา หรือการฝึกอบรม เพื่อให้มีโอกาสในการทำงานในพื้นที่จังหวัดและพื้นที่อื่น

3) รวบรวมข้อมูลเพื่อสังเคราะห์และจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนา กำลังแรงงานในพื้นที่ เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดและคณะกรรมการได้รับทราบเป็นประจำทุกปี

4) ส่งเสริมสถานประกอบการและองค์กรในภาคเอกชนของจังหวัดให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา กำลังแรงงานของจังหวัด

5) ขอข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่จังหวัดได้ตามที่เห็นสมควร

- 6) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการตามที่คณะอนุกรรมการมอบหมาย
- 7) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ กบรช. มอบหมาย

3.3 การดำเนินการของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ

โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในสังกัดพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำให้เกิดการเทียบโอนผลการฝึกอบรมหรือประสบการณ์การทำงาน หรือผลการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ หรือผลการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของกำลังแรงงานไปเป็นผลทางการศึกษาเพื่อให้ได้รับคุณวุฒิทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน โดยให้ดำเนินการให้ได้ผลเป็นรูปธรรมและรายงานผลให้คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติทราบเป็นประจำทุกครั้งที่มีการประชุม

2) ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนากำลังแรงงานตามกฎหมาย หรือภารกิจที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกิจกรรมหรือฝึกอบรมเพื่อพัฒนากำลังแรงงานในสาขาอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานหรือประชาชน สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ มาตรฐานอาชีพ หรือคุณวุฒิวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยให้ดำเนินการให้เป็นรูปธรรมครอบคลุมในทุกสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้องและครอบคลุมในทุกพื้นที่

3) ให้สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และเร่งดำเนินการเพื่อให้คุณวุฒิวิชาชีพแก่กำลังแรงงาน รวมถึงดำเนินการเพื่อให้องค์กรภาครัฐและเอกชนเกิดการยอมรับในคุณวุฒิวิชาชีพ ตลอดจนประสานงานให้กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนรับรองและยอมรับการเทียบโอนคุณวุฒิวิชาชีพกับคุณวุฒิทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ

4) ให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกระทรวงการคลัง พิจารณาดำเนินการจัดให้มีสิทธิและประโยชน์ทางการลงทุนหรือทางภาษีแก่หน่วยงานภาคเอกชนที่ได้ดำเนินการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ หรือตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้

5) ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ หรือคณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดได้มีมติหรือขอสั่งการ

หากคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ หรือคณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่สนับสนุนการดำเนินการ หรือดำเนินการล่าช้าเกินความจำเป็น ให้เชิญหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐนั้น มาชี้แจงสภาพปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ พร้อมทั้งร่วมกันแสวงหาวิธีการแก้ไขเพื่อให้ส่วนราชการ

หรือหน่วยงานของรัฐนั้นให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการบูรณาการ การพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติและคณะกรรมการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัด

6) ให้คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการ ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน และคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พิจารณาให้การสนับสนุน งบประมาณจากกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานหรือกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แล้วแต่กรณี เพื่อช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานตามแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กำลังแรงงานของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบูรณาการ การพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ ตลอดจนจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับภารกิจในการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ ทั้งนี้ ให้ถือว่าการดำเนินการต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นกิจการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานหรือการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ ซึ่งต้องได้รับการช่วยเหลือหรืออุดหนุนจากกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือกองทุน ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แล้วแต่กรณี

3.4 การดำเนินการอื่น ๆ

ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงาน การฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ลงวันที่ 4 กันยายน 2552 และให้โอนผลการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ และคณะกรรมการที่ได้รับ การแต่งตั้ง ไปเป็นของคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติและคณะกรรมการ การพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัด

4. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

คณะผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงาน แห่งชาติ พ.ศ.พบว่า มีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

4.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

4.2 คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี โดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

4.3 คำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 โดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

4.4 ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580)

4.5 วิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. เปรียบเทียบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพ แห่งชาติ พ.ศ. 2552 และสรุปความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูป ประเทศ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

4.6 การพัฒนาฝีมือแรงงานในประเทศไทยและต่างประเทศ

โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

จากการศึกษาร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ... พบว่ามีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา 74 วรรคหนึ่งและมาตรา 77 วรรคสาม ซึ่งสามารถวิเคราะห์ความสอดคล้อง ได้ดังนี้

1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 74 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการทำงานอย่างเหมาะสมกับศักยภาพ...”

จากการพิจารณาบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าวที่กำหนดให้ รัฐต้องส่งเสริมประชาชนให้มีความสามารถในการทำงานเหมาะสมกับศักยภาพนั้น ปัญหาส่วนหนึ่งมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่นับวันจะมีการแข่งขันรุนแรงมากขึ้น ทำให้นายจ้างในสถานประกอบการมีความกังวลว่าแรงงานที่อยู่ในสถานประกอบการจะมีทักษะฝีมือที่ไม่สามารถรองรับกับเทคโนโลยีและการแข่งขันระหว่างสถานประกอบการด้วยกันเอง ซึ่งสาเหตุนี้เองอาจนำไปสู่การเลิกจ้างในอนาคตก็เป็นได้ ดังนั้น แรงงานจึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะฝีมือของตัวเองให้สูงขึ้น เพื่อให้ทันต่อเทคโนโลยีและการแข่งขันทางธุรกิจรวมไปถึงได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับศักยภาพของตัวแรงงาน ซึ่งที่ผ่านมาการพัฒนาทักษะฝีมือของแรงงานมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายภาคส่วน โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐที่กระทำภายใต้อำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน และที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น ไม่ได้มีการบูรณาการร่วมกันทำให้ขาดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนา กำลังแรงงานของประเทศ จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.... เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ ผลักดันให้มีการพัฒนา กำลังแรงงานของประเทศของทุกภาคส่วนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ สนับสนุนหลักการพื้นฐานในการยกระดับขีดความสามารถของแรงงานไทยให้สูงขึ้นเพื่อให้แรงงานมีทักษะในการประกอบอาชีพและเรียกค่าจ้างให้เหมาะสมกับศักยภาพของตัวแรงงานเองและให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาขาดแคลนแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ลักษณะของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ที่ให้ยกระดับขีดความสามารถแรงงานเพื่อให้แรงงานมีทักษะในการประกอบอาชีพและเรียกค่าจ้างในอัตราที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้ใช้แรงงานเอง จึงไปสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 74 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการทำงานที่เหมาะสมกับศักยภาพ...”

2) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 77 วรรคสาม บัญญัติว่า รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่เป็น พึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง

คณะผู้ศึกษาวิเคราะห์แล้วเห็นว่าสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ เรียกว่า “คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ” หรือ กบรช. ขึ้นนั้น คณะผู้ศึกษาได้มีข้อคิดเห็นถึงความจำเป็นในการจัดตั้งคณะกรรมการ ดังนี้

2.1) เหตุผลของการมีคณะกรรมการ

2.1.1) ปัจจุบันมีหน่วยงานของรัฐจำนวนมากเข้ามามีส่วนร่วมกับการพัฒนา กำลังแรงงานของประเทศซึ่งมีลักษณะค่อนข้างจะแยกกันดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละ หน่วยงาน ทำให้ขาดสัมฤทธิ์ผลในการผลักดันนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา กำลังแรงงาน ของประเทศและสร้างความสับสนในการใช้บริการของประชาชน ดังนั้น เพื่อให้เกิดการบูรณาการ การกิจของหน่วยงานต่าง ๆ สนับสนุนการยกระดับขีดความสามารถของกำลังแรงงานไทยให้สูงขึ้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีคณะกรรมการขึ้นมาบูรณาการการพัฒนาฝีมือแรงงานให้เป็นไปในทิศทาง เดียวกัน

2.1.2) ในการดำเนินงานตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ รูปแบบ แนวทาง และวิธีการดำเนินงานด้านพัฒนา กำลังแรงงานบางครั้งอาจจะกระทบสิทธิของประชาชนส่วนมาก ไม่มากก็น้อย ทำให้ต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ควรที่จะให้เป็น อำนาจของบุคคลเพียงคนเดียว จึงควรดำเนินการในรูปแบบคณะกรรมการ

2.2) องค์ประกอบของคณะกรรมการ

คณะกรรมการ คือ กลุ่มบุคคลที่ถูกตั้งขึ้นตามกฎหมาย หรืออาจตั้งขึ้น ตามภารกิจเฉพาะ เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจแล้วคณะกรรมการก็สิ้นสภาพไป โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้บรรลุ ภารกิจตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งองค์ประกอบของคณะกรรมการ ควรมาจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของคณะกรรมการบูรณาการ การพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติแล้ว ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับ มอบหมายจากนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธาน สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนา กำลัง แรงงาน การบริหารงานบุคคลหรือการบริหารการศึกษา ถือว่ามีทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องแล้ว

ดังนั้น เมื่อพิจารณาเหตุผลของการมีคณะกรรมการและองค์ประกอบของการ มีคณะกรรมการแล้ว คณะผู้ศึกษามีความเห็นว่าการมีคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลัง แรงงานแห่งชาติมีความจำเป็นและสามารถดำเนินการได้ตามมาตรา 77 วรรคสามของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

4.2 คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นโยบายของคณะรัฐมนตรีโดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา แถลงต่อสภา นิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 ซึ่งแนวนโยบายนั้นได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ ในการกำหนดนโยบายที่ต้องการสร้างความเข้มแข็งของประเทศให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืนครอบคลุม ปัญหาทั้งระยะเฉพาะหน้า ระยะกลาง และระยะยาว โดยต้องการวางรากฐานเพื่อให้รัฐบาลข้างหน้า เข้ามารับช่วงต่อได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาโดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย

เรื่องต่าง ๆ จำแนกเป็น 11 ด้าน โดยมีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติบูรณาการ
การพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ดังนี้

ข้อที่ 3 การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

หัวข้อ 3.1 ในระยะเฉพาะหน้าจะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้
ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรีผู้ด้อยโอกาสและแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้ง
ยกระดับคุณภาพแรงงานโดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือ
แรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ทั้งจะเชื่อมโยงข้อมูลและการดำเนินการระหว่างหน่วยงาน
ของรัฐกับเอกชนเพื่อให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่และของประเทศโดยรวม นอกจากนี้
จะส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมายมากขึ้น

ข้อที่ 4 การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

หัวข้อ 4.1 จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญทั้ง
การศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้
พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะ
ที่เหมาะสมเป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพ
ในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการ เหมาะสมกับพื้นที่ทั้งในด้าน
การเกษตร อุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ

หัวข้อ 4.4 พัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อให้
สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงาน
ในอนาคตปรับกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคมโดยบูรณาการความรู้
และคุณธรรมเข้าด้วยกัน เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียนรู้
การแก้ปัญหา

หัวข้อ 4.5 ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน
เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะโดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงานและพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน
การศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

จากการพิจารณาคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี โดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี ที่ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นั้นได้มีส่วนที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน
ดังนี้

1. นโยบายรัฐบาลในประเด็นเรื่องการลดความเหลื่อมล้ำ โดยให้แรงงานทั้งระบบมี
โอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน

คณะผู้ศึกษาเห็นว่า สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศ
อยู่นอกระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะภาคเกษตรและงานด้านบริการซึ่งส่วนใหญ่จะมีอายุมาก
และการศึกษาน้อย หากมุ่งหวังไปทำงานที่มีรายได้มากกว่าที่เป็นอยู่ก็ต้องพัฒนาทักษะตนเองให้ตรงกับ
ความต้องการของตลาด จำเป็นจะต้องมีเงินทุนเพื่อเข้ารับการพัฒนาและฝึกทักษะเพิ่มเติม แต่ด้วย
อายุที่มากและการศึกษาที่ไม่สูงทำให้โอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนยาก ซึ่งการพัฒนาทักษะของแรงงาน
ถ้าให้ภาคเอกชนดำเนินการตามลำพังโดยไม่มีหน่วยงานภาครัฐมาเกี่ยวข้องอาจมีค่าใช้จ่ายที่สูง
จนทำให้แรงงานบางประเภทอาจเข้าไม่ถึงการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ซึ่งแตกต่างจากแรงงาน

ในระบบที่สถานประกอบการบางแห่งออกค่าใช้จ่ายให้แรงงานในสถานประกอบการไปฝึกอบรม เพื่อพัฒนาทักษะแล้วนำกลับมาพัฒนางานด้านต่าง ๆ ในสถานประกอบการ ดังนั้น หากร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย จะสามารถลดความเหลื่อมล้ำได้ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสนับสนุนให้มีการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานโดยสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังแรงงานให้มีทักษะ ความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

2. นโยบายรัฐบาลในประเด็นการจัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้ และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำและพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการ เหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ พัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต ปรับกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการความรู้ และคุณธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียนรู้อ การแก้ปัญหา ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชนเพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะ โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

คณะผู้ศึกษาเห็นว่า สาเหตุที่รัฐบาลให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวส่วนหนึ่งอาจเกิดจากระบบการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษาเล่าเรียนต่อเนื่องในระดับที่สูงขึ้น ทำให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาโดยไม่สัมพันธ์กับความต้องการทักษะที่แท้จริงของตลาด ส่งผลให้ศักยภาพโดยรวมของแรงงานไทยต่ำกว่ามาตรฐานสากล ประกอบกับค่านิยมในการเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ และทัศนคติในการทำงานเน้นที่รายได้มากกว่าการทุ่มเทพัฒนาศักยภาพในการทำงาน ดังนั้น หากร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงาน พ.ศ. มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย จะส่งผลให้มีการพัฒนากำลังแรงงานใหม่ที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงานให้มีความรู้ความสามารถ พัฒนาทักษะและทัศนคติที่เหมาะสมต่อการทำงานในสาขาอาชีพที่ใกล้เคียงกับสาขาที่สำเร็จการศึกษาโดยให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในสังกัดพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำให้เกิดการเทียบโอนผลการฝึกอบรมหรือประสบการณ์การทำงาน หรือผลการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ หรือผลการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติไปเป็นผลทางการศึกษาเพื่อให้ได้รับคุณวุฒิในระดับต่าง ๆ

4.3 คำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จากการศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. กับคำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 โดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2560 พบว่า มีความเชื่อมโยงกัน สรุปได้ดังนี้

ในหัวข้อที่ 2 งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 จำแนกตามกลุ่มงบประมาณรายจ่ายกระทรวง หน่วยงาน ในข้อ 2.3.2 แผนงานยุทธศาสตร์รัฐ

ข้อที่ 8 การพัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม โดยส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพแรงงานในสถานประกอบการ ฝึกอบรม และทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน พัฒนามาตรฐานอาชีพ และมาตรฐานอุตสาหกรรมให้อยู่ในระดับสากล 4,000 อาชีพ เน้นและส่งเสริมอาชีพไม่น้อยกว่า 413,000 คน สนับสนุนให้มีการจ้างงานเร่งด่วนเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนจากภัยธรรมชาติไม่น้อยกว่า 19,900 คน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาการจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 1,700 แห่ง ตลอดจนสนับสนุนให้แรงงานได้รับการคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายประกันสังคมไม่น้อยกว่า 13 ล้านคน เตรียมความพร้อมของแรงงานให้มีศักยภาพรองรับ Thailand 4.0 เพื่อเพิ่มมูลค่าของค่าแรงงานให้สูงขึ้น ซึ่งไปสนับสนุนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการที่ต้องกำหนดยุทธศาสตร์นโยบาย และแนวทางในการพัฒนากำลังแรงงานของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการดำเนินงานของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนในภาคอุตสาหกรรมการผลิต การท่องเที่ยว การบริการ และการขนส่ง

คณะผู้ศึกษาเห็นว่า จากการพิจารณาคำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 นั้น รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมโดยส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพแรงงานในสถานประกอบการ ฝึกอบรม และทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานพัฒนามาตรฐานอาชีพ ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งอาจมาจากปัจจัยหลายอย่างที่ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เช่น ค่าแรง วัตถุดิบ เป็นต้น สถานประกอบการจำเป็นต้องเน้นการพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มผลิตภาพแรงงาน ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสมดุลระหว่างต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นกับการเพิ่มผลิตภาพและเพิ่มผลิตผลให้สูงขึ้นในอัตราใกล้เคียงกันเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ (กระทรวงแรงงาน, 2559) ถ้าภาคการผลิตปรับตัวไม่ทันขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง ดังนั้น หากร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย จะทำให้มีการยกระดับศักยภาพการแข่งขันเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภาพแรงงาน โดยจะสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาคนและแรงงานให้มีความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน

4.4 ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580)

จากการศึกษาวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) พบว่า เชื่อมโยงกับร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. สรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) ที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2561 ถือเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยที่จัดทำขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 65 วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ประกอบกับมาตรา 270 ที่กำหนดให้วุฒิสภามีหน้าที่และอำนาจในการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามหมวด 16 ว่าด้วยการปฏิรูปประเทศ การจัดทำและการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยกำหนดให้คณะรัฐมนตรีต้องแจ้งความคืบหน้าในการดำเนินการตามแผนการปฏิรูปดังกล่าวต่อรัฐสภาทุกสามเดือน จากบทบัญญัติดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญซึ่งถือเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของแผนการปฏิรูปประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ จะต้องนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนของประเทศไทย ในยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ 2 ด้านที่ 3 และด้านที่ 4 สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ (ประกาศ เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580), 2561, น. 21 – 49)

4.4.1 ด้านที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันมีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ 1) ต่อยอดอดีต 2) ปรับปัจจุบัน และ 3) สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต โดยให้มุ่งเน้นการวิจัย การสร้างนวัตกรรม การนำเทคโนโลยีมาปรับใช้เพื่อพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งภาคการผลิตและบริการให้ไปสู่ “อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต” และภาคการเกษตรให้ไปสู่ “การเกษตรสร้างมูลค่า” การปรับบทบาทการเข้าถึงบริการภาครัฐด้วยการพัฒนาและบูรณาการกลไกภาครัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา สถาบันวิชาการ และองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.4.2 ด้านที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เป็นการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ มุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่พร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยมีเป้าหมาย คือ 1) เพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่งมีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 และ 2) เพื่อให้สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต สรุปได้ดังนี้

1) ในประเด็นที่ 4.2 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ โดยในหัวข้อที่ 4.2.3 ช่วงวัยแรงงาน ให้ยกระดับศักยภาพ ทักษะ

และสมรรถภาพแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดแรงงาน มีการทำงานตามหลักการทำงานที่มีคุณค่าเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน มีการพัฒนาระบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกด้านความรู้ และพัฒนาต่อยอดความรู้ในการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ

2) ในประเด็นที่ 4.3 การปฏิรูประบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยในหัวข้อที่ 4.3.4 การพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้เน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูง และยืดหยุ่นผ่านการพัฒนาหลากหลาย ๆ อาทิ การศึกษาออนไลน์แบบเปิด การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล การมีระบบเทียบโอนประสบการณ์และระบบธนาคารหน่วยกิต มีมาตรการจูงใจให้คนเข้าสู่งานยกระดับทักษะ การให้สถานประกอบการเพิ่มผลิตภาพแรงงานผ่านการพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องภายใต้กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ในชุมชนให้เข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา

4.4.3 ด้านที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ด้วยการสร้างโอกาสให้กำลังแรงงานได้เข้าถึงงานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและครอบคลุม จะช่วยลดปัญหาการอพยพแรงงานเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการไม่ให้ไปกระจุกตัวอยู่ในหัวเมืองใหญ่ เป็นการแก้ไขปัญหาคอขวดและสร้างความเป็นธรรมได้อย่างยั่งยืน สรุปได้ดังนี้

1) ในประเด็นที่ 4.1 การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยในหัวข้อที่ 4.1.4 ได้กำหนดให้มีการเพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความปลอดภัยในการทำงาน ส่งเสริมการปรับทัศนคติของนายจ้างให้มองลูกจ้างว่าสามารถเพิ่มมูลค่าและคุณค่าให้กับธุรกิจได้ ให้สถานประกอบการส่งเสริมกลไกระบบการออมและแหล่งเงินทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน จัดโครงสร้างค่าจ้างตามความสามารถและประสบการณ์ รวมถึงการยกระดับกลไกการดูแลแรงงานไทยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ตลอดจนพัฒนาคุณภาพแรงงาน ทั้งในด้านทักษะฝีมือ เทคโนโลยี ภาษา และการจัดการ เพื่อส่งเสริมให้แรงงานพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ

2) ในประเด็นที่ 4.2 การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี โดยในหัวข้อที่ 4.2.6 การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่ ได้กำหนดให้มีการวางแผนด้านกำลังคนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัด การพัฒนาอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของเมืองทั้งในปัจจุบันและอนาคต เน้นการส่งเสริมการยกระดับทักษะของผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจในพื้นที่ทั้งด้านภาษา การบริหารธุรกิจ การจัดการห่วงโซ่มูลค่าและตลาด การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการพัฒนาประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงความต้องการของกำลังแรงงานในพื้นที่กับระบบการผลิตกำลังคนในสายอาชีพ

คณะผู้ศึกษาเห็นว่าการที่คณะกรรมการสิทธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้นำวาระปฏิรูปที่ 37 ปฏิรูปการแรงงาน เรื่องที่ 1 การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย การมีงานทำที่ยั่งยืน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงาน

แห่งชาติ พ.ศ. ของสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) มาพิจารณาศึกษาเพื่อขับเคลื่อนต่อนั้น เนื่องจากคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ มีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้การพัฒนากำลังแรงงานของประเทศไทยเกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันซึ่งผลจากการพิจารณาของคณะกรรมการฯ มีเห็นว่า ควรปรับปรุงข้อร่างและเนื้อหาสาระบางประการให้สมบูรณ์ขึ้น จึงได้จัดทำรายงานเรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติเพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ขึ้น เพื่อเสนอให้สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศมีความเห็นและข้อเสนอแนะ ซึ่งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้เห็นชอบและนำเสนอรายงานและร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ได้นำนโยบายรัฐบาล 11 ด้าน ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ 11 ด้าน และประเด็นการปฏิรูปของสภาปฏิรูปแห่งชาติ 37 กิจกรรม นำไปเป็นแนวทางในการพิจารณาจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2560 – 2581) คือ ด้านที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันมี ด้านที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และด้านที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ซึ่งหากรัฐบาลผลักดันให้ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย จะส่งผลให้บรรลุวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

4.5 วิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. เปรียบเทียบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และสรุปความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.)

คณะผู้ศึกษาได้จัดทำตารางสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. เปรียบเทียบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2552 พร้อมทั้งนำสรุปความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) ที่มีต่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ 49/2559 เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2559 มาใช้ประกอบการพิจารณาศึกษาวิเคราะห์ สรุปได้ดังนี้

4.5.1 เปรียบเทียบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาแรงงาน และประสานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 กับร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

ตารางเปรียบเทียบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 กับร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนา แรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพ แห่งชาติ พ.ศ. 2552	ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลัง แรงงานแห่งชาติ พ.ศ.
บทนิยาม ข้อ 3 กำหนดบทนิยาม คำว่า “ คณะกรรมการ ” หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ “ กรรมการ ” หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ	บทนิยาม มาตรา 3 กำหนดบทนิยาม คำว่า “ คณะกรรมการ ” หมายความว่า คณะกรรมการการบูรณาการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ “ กรรมการ ” หมายความว่า กรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ “ กำลังแรงงาน ” หมายความว่า ประชากรที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป ทั้งที่มีงานทำและไม่มีงานทำแต่พร้อมที่จะทำงาน “ การพัฒนากำลังแรงงาน ” หมายความว่า กระบวนการที่มุ่งส่งเสริมให้บุคคลได้รับการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อปรับปรุงความสามารถในการปฏิบัติงานและปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานให้เหมาะสมกับงาน โดยผ่านทางการศึกษา การฝึกอบรม หรือการพัฒนาในลักษณะต่าง ๆ “ การศึกษา ” หมายความว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยการให้การศึกษาซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ตลอดจนเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัวในทุก ๆ ด้านให้แก่บุคคลโดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับงานในอนาคต เพื่อเตรียมกำลังแรงงานให้มีความพร้อมที่จะทำงานตามความต้องการขององค์กรในอนาคต “ การฝึกอบรม ” หมายความว่า กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับงาน

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนา แรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพ แห่งชาติ พ.ศ. 2552	ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลัง แรงงานแห่งชาติ พ.ศ.
ผู้รักษาการ ข้อ 14 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตาม ระเบียบนี้ คณะกรรมการ ข้อ 4 กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและ ประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ” หรือเรียกว่า “กพร.ปช.” ประกอบด้วย (1) นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ (2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นรอง ประธานกรรมการ (3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการ คณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการ	ที่ต้องปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน และมีเป้าหมายในการ ยกระดับความรู้ ความสามารถและทักษะของ กำลังแรงงานในปัจจุบันให้สามารถทำงานได้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ทันที ผู้รักษาการ มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกประกาศและระเบียบ เพื่อปฏิบัติ การตาม พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับราชการ ของส่วนราชการนั้น ประกาศหรือระเบียบนั้น เมื่อได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ คณะกรรมการ มาตรา 5 กำหนดให้มีคณะกรรมการระดับชาติ เรียกว่า คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลัง แรงงานแห่งชาติ หรือ “กพรช.” ประกอบด้วย (1) นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรี ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ (2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นรอง ประธานกรรมการ (3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวง กลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เลขาธิการสภา

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนา แรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพ แห่งชาติ พ.ศ. 2552	ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลัง แรงงานแห่งชาติ พ.ศ.
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดี กรมการจัดหางาน อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ผู้อำนวยการ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อม ปลัดกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมการจัดการ งานบุคคลแห่งประเทศไทย ประธานสถาบันวิจัยเพื่อ การพัฒนาประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่ง ประเทศไทยและประธานสภาอุตสาหกรรมแห่ง ประเทศไทย (4) ผู้แทนสภาองค์การนายจ้างและผู้แทน สภาองค์การลูกจ้าง ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก ผู้ได้รับการคัดเลือก โดยการสรรหาจาก ประธานสภาองค์การนายจ้างและประธานสภา องค์การลูกจ้าง จำนวนหน่วยงานละสองคน เป็นกรรมการ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกรม พัฒนาฝีมือแรงงานกำหนด (5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และ ประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนา แรงงาน จำนวนไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ ให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็น กรรมการและเลขานุการ และให้รองอธิบดีกรม พัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือ แรงงานมอบหมาย เป็นกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ อำนาจหน้าที่คณะกรรมการ ข้อ 8 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) กำหนดนโยบายและแนวทางในการ พัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพของ	การศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนัก งบประมาณ อธิบดีกรมการจัดหางาน ผู้อำนวยการสถาบัน คุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ประธานสภา หอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภา อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประธานสภา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (4) ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกโดย การสรรหา จำนวนฝ่ายละสองคนเป็นกรรมการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงแรงงานกำหนด (5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ เป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนา การบริหารงานบุคคลหรือการบริหารการศึกษา จำนวนไม่ เกินสี่คน เป็นกรรมการ ให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็น กรรมการและเลขานุการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือ แรงงานเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการและให้ ข้าราชการกรมพัฒนาฝีมือแรงงานซึ่งอธิบดีกรม พัฒนาฝีมือแรงงานมอบหมาย เป็นผู้ช่วยเลขานุการ อำนาจหน้าที่คณะกรรมการ มาตรา 9 กำหนดให้คณะกรรมการบูรณา การการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ หรือ “กบรช.” มีอำนาจหน้าที่ (1) กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทาง

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนา แรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพ แห่งชาติ พ.ศ. 2552	ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลัง แรงงานแห่งชาติ พ.ศ.
ผู้อยู่ในกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับนโยบายของ รัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2) ประสานแผนการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ระหว่างระบบการศึกษากับระบบการพัฒนา กำลังแรงงานให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องตาม นโยบายแห่งรัฐ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ (3) ประสานนโยบาย แผนการพัฒนาฝีมือ แรงงาน และแผนการฝึกอาชีพของทุกหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อความเป็นเอกภาพ ในการพัฒนาแรงงาน ขจัดปัญหาความซ้ำซ้อน และความสิ้นเปลือง (4) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ตามนโยบายและแผนงานในการพัฒนาแรงงาน และประสานงานการฝึกอาชีพของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (5) เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและ อุปสรรคเกี่ยวกับการพัฒนาแรงงานและ ประสานงานการฝึกอาชีพ (6) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ใน เรื่องใด ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ามีความจำเป็น อาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาได้ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอย่างใดให้หน่วยงานของ รัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ปฏิบัติโดยเร็ว	ในการพัฒนากำลังแรงงานของหน่วยงาน หรือองค์กร ต่าง ๆ (2) กำหนดรูปแบบและวิธีการในการบูรณาการ ภารกิจร่วมกันของทุกภาคส่วน (3) ประสานแผนการพัฒนากำลังแรงงานระหว่าง ระบบการศึกษากับระบบการฝึกอบรม (4) ประสานนโยบายและแผนการพัฒนากำลัง แรงงานและแผนการฝึกอบรมของทุกหน่วยงานทั้ง ภาครัฐและภาคเอกชน (5) ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงครอบคลุม แห่งชาติกับครอบคลุมภูมิภาควิชาชีพ (6) ผลักดันให้ หน่วยงานทางการศึกษา ทุกระดับจัดการศึกษา เพื่อผลิตกำลังแรงงานให้ตรงตาม ความต้องการของตลาดแรงงาน (7) ผลักดันให้มีการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงาน แห่งชาติให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ และผลักดันให้ หน่วยงานทางการศึกษานำข้อมูลจากมาตรฐานฝีมือ แรงงานแห่งชาติไปใช้ในการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง (8) เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศของ หน่วยงานต่าง ๆ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในเรื่องใด ถ้าคณะกรรมการมีมติให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงาน ใดหรือคณะกรรมการตามกฎหมายใดนำไปปฏิบัติ ให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานนั้นหรือคณะกรรมการ ตามกฎหมายนั้น มีหน้าที่ปฏิบัติตามโดยเร็ว ทั้งนี้ หากคณะกรรมการเห็นว่ามีความจำเป็นอาจเสนอต่อ คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาก็ได้ และเมื่อคณะ รัฐมนตรีมีมติเป็นอย่างใด ให้หน่วยงานของรัฐ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนา แรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพ แห่งชาติ พ.ศ. 2552	ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลัง แรงงานแห่งชาติ พ.ศ.
การเรียกบุคคลหรือเอกสาร ข้อ 11 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกหนังสือเรียกให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ของรัฐส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ ในกรณีนี้อาจเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจงด้วยก็ได้	ที่เกี่ยวข้องหรือคณะกรรมการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามโดยเร็ว การเรียกบุคคลหรือเอกสาร มาตรา 16 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ มีอำนาจออกหนังสือเรียกให้ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ในกรณีนี้อาจเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจงด้วยก็ได้

4.5.2 สรุปความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) ที่มีต่อร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. (รายงานของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติเพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทยและร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ., 2559, น. 33 - 35)

ในส่วนของมาตรา 3 มีประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะบทนิยาม ดังนี้

1) การให้ความหมายของบทนิยาม คำว่า “การพัฒนากำลังแรงงาน” ในประโยค “ให้เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ” อาจเป็นการกำหนดความหมายของบทนิยามที่แคบเกินไป เพราะวัตถุประสงค์ของการพัฒนาฝีมือแรงงานก็เพื่อให้สามารถทำงานในระดับที่สูงขึ้น ไม่ใช่เพื่อให้ทำเฉพาะงานที่รับผิดชอบอยู่เท่านั้น จึงควรใช้คำว่า “ให้เหมาะสมกับงาน”

2) ไม่จำเป็นจะต้องกำหนดบทนิยาม คำว่า “การพัฒนา” ไว้ เพราะคำว่า “การพัฒนา” ได้ปรากฏอยู่ในหลายประโยค ซึ่งอาจทำให้เกิดการเข้าใจผิดได้ เช่น ในมาตรา 5 ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ ก็มีคำว่า “การพัฒนา” เช่นกัน อาจมีปัญหาคำว่า “การพัฒนา” ในประโยคดังกล่าวจะมีความหมายเดียวกันกับคำว่า “การพัฒนา” ตามบทนิยามในมาตรา 3 หรือไม่ ซึ่งคำว่า “การพัฒนา” นั้นย่อมมีความหมายที่ชัดเจนในตัวอยู่แล้ว คือ การทำให้ดีขึ้น

ในส่วนของมาตรา 5 มีประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องคณะกรรมการ ดังนี้

1) ข้อความใน (4) องค์ประกอบของคณะกรรมการที่กำหนดให้มีผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้าง ฝ่ายละสองคน เห็นว่าเป็นจำนวนสัดส่วนที่น้อยเกินไป เพราะภาคเอกชนถือเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งเป็นทั้งผู้สนับสนุนและผู้รับประโยชน์ จึงควรกำหนดให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในคณะกรรมการให้มากที่สุด

2) ไม่เห็นด้วยกับการตั้งองค์กรกลางหรือคณะกรรมการกลางที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานขึ้นมาดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานของประเทศ เพราะควรเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวง หรืออธิบดี ในกระทรวงแรงงานเป็นผู้ดำเนินการ

3) คณะกรรมการระดับชาติที่จะตั้งขึ้น ไม่ควรมีหน้าที่ดูแลเฉพาะด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานแต่เพียงอย่างเดียว เนื่องจากคณะกรรมการดังกล่าวมีกรรมการที่ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงต่าง ๆ และบุคลากรระดับผู้บริหารของหน่วยงานที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ จึงควรกำหนดหน้าที่ให้คณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการนโยบายแรงงานแห่งชาติ เพื่อบูรณาการการแก้ไขปัญหาแรงงานทั้งหมดของประเทศ ทั้งปัญหาการขาดแคลนแรงงาน การพัฒนาฝีมือแรงงาน สวัสดิการและการคุ้มครองแรงงาน การพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงาน และปัญหาแรงงานต่างด้าว

ในส่วนของมาตรา 16 มีประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะการเรียกบุคคลหรือเอกสารในมาตรา 16 ได้ให้อำนาจคณะอนุกรรมการมากเกินไปในการออกหนังสือเรียกให้ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ รวมทั้งมีอำนาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงด้วยก็ได้ เพราะเมื่อเทียบกับอำนาจตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554 อำนาจเรียกบุคคล หรือเอกสารดังกล่าวเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งหากคณะอนุกรรมการต้องการใช้อำนาจดังกล่าว จะต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ

4.5.3 วิเคราะห์ภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

1) ผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. คณะผู้ศึกษาเห็นว่า มีการกำหนดมาตรการรักษาการกรณีพิเศษแตกต่างจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ หรือความรับผิดชอบของหลายกระทรวง ในกรณีเช่นนี้ก็จำเป็นต้องบัญญัติมาตรการรักษาการ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่เกี่ยวข้องทั้งหลายร่วมกันรักษาการตามกฎหมาย ดังจะเห็นได้จากการดำเนินงานด้านการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศมีหลายหน่วยงานของรัฐที่มีการกิจเกี่ยวกับการพัฒนากำลังแรงงานตามกฎหมาย หรือภารกิจที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกิจกรรม หรือฝึกอบรมเพื่อพัฒนากำลังแรงงานในสาขาอาชีพ การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำให้เกิดการเทียบโอนผลการฝึกอบรม หรือประสบการณ์การทำงาน หรือผลการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ หรือผลการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของกำลัง

แรงงานไปเป็นผลทางการศึกษา เพื่อให้ได้รับคุณวุฒิทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ รวมทั้งการให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกระทรวงการคลัง พิจารณาดำเนินการจัดให้มีสิทธิและประโยชน์ทางการลงทุน หรือทางภาษีแก่หน่วยงานภาคเอกชนที่ได้ดำเนินการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานจึงได้มีการกำหนดให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ การกำหนดให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงหลายกระทรวงเป็นผู้รักษาการให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ก็เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีดังกล่าวที่จะดำเนินการไปในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน โดยต้องประสานงาน หรือปรึกษาหารือกับกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2551, น. 217) กรณีดังกล่าวหากมีการดำเนินการตามกฎหมายบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งหากบางกรณีจะต้องมีการออก หรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบภายในของแต่ละกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงานโดยมีรัฐมนตรีผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายรักษาการเดิมอยู่แล้ว เมื่อทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาคัดค้านในทางปฏิบัติของการพัฒนาฝีมือแรงงานก็สามารถดำเนินการแก้ไขกฎระเบียบภายในที่รัฐมนตรีรักษาการอยู่ได้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบูรณาการเรื่องนี้ที่แท้จริง จึงจำเป็นต้องมีการบัญญัติไว้เช่นนี้

2) ตามที่ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดให้จัดตั้งคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ โดยมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ นั้น ซึ่งตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร 0503/ว 261 ลงวันที่ 5 เมษายน 2560 เรื่องแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) ให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งข้อ 4 กำหนดว่า “ร่างกฎหมายต้องสอดคล้องกับหลักการตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ” และ ในข้อ 4.5 “กรณีที่ต้องมีระบบคณะกรรมการ ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ใน (3) คือ ไม่กำหนดให้นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ เว้นแต่เป็นคณะกรรมการที่กำหนดนโยบายระดับชาติ

คณะผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ก็เพื่อปฏิรูปการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศให้เกิดการบูรณาการภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน และสนับสนุนหลักการพื้นฐานในการยกระดับขีดความสามารถกำลังแรงงานไทยให้สูงขึ้น แก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงาน เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มความแข็งแกร่งและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมั่นคง และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศบนรากฐานทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูง ดังนั้นการจัดตั้งคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ จึงมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนให้การพัฒนากำลังแรงงานของประเทศเกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันทั้งประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ที่ได้เสนอต่อสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่

49/2559 เมื่อ วันอังคารที่ 20 กันยายน 2559 ที่ว่า “คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ ไม่ควรมีหน้าที่ดูแลเฉพาะการพัฒนาฝีมือแรงงานเท่านั้น เนื่องจากคณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกือบทุกกระทรวง และบุคลากรระดับบริหารของประเทศเกือบทุกส่วนราชการที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นกรรมการ” ดังนั้น จึงควรกำหนดให้คณะกรรมการบูรณาการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการนโยบายแรงงานแห่งชาติ เพื่อบูรณาการการแก้ไขปัญหาแรงงานทั้งหมดของประเทศ ทั้งปัญหาเรื่องของจำนวนแรงงาน คุณภาพฝีมือแรงงาน สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน คุณภาพชีวิตแรงงาน และปัญหาแรงงานต่างด้าว” (สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม, 2559, น. 34)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะผู้ศึกษาจึงมีความเห็นว่า เรื่องการจัดตั้งคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติถือได้ว่าเป็นคณะกรรมการที่กำหนดนโยบายระดับชาติ นายกรัฐมนตรีจึงสามารถเป็นประธานคณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ได้

3) สภาพบังคับ คณะผู้ศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีปัญหาสภาพบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศมีความเห็นเสนอแนะว่าอาจมีปัญหาเรื่องสภาพบังคับ เนื่องจากร่างกฎหมายดังกล่าว ได้กำหนดให้คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติมีอำนาจในการสั่งการหน่วยงานอื่น ๆ หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่ตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติเช่นเดียวกัน ให้ปฏิบัติตาม ดังนั้น จึงอาจเป็นไปได้ยากในการบังคับใช้ เพราะลำดับศักดิ์ของกฎหมายเท่ากัน ตัวอย่างเช่นในมาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในสังกัดดำเนินการเพื่อให้เกิดการเทียบโอนวุฒิการศึกษาจากผลการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน แต่ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการเทียบโอนวุฒิการศึกษาตามกฎหมายและวิธีปฏิบัติของหน่วยงานตนเองอยู่แล้ว จึงอาจก่อให้เกิดปัญหาว่ากระทรวงศึกษาธิการควรจะดำเนินการตามกฎหมายฉบับใด และในมาตรา 19 ที่กำหนดให้สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) เร่งดำเนินการเพื่อให้คุณวุฒิวิชาชีพแก่กำลังแรงงาน รวมถึงดำเนินการเพื่อให้องค์กรภาครัฐและเอกชนเกิดการยอมรับในระบบคุณวุฒิวิชาชีพ ตลอดจนประสานให้กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(กพ.) รับรองและยอมรับการเทียบโอนคุณวุฒิวิชาชีพกับการรับรองคุณวุฒิทางการศึกษานั้น แต่ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) ก็มีหลักเกณฑ์และวิธีการรับรองวุฒิการศึกษาตามมาตรฐานของ กพ. อยู่แล้ว และจะต้องปฏิบัติการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ซึ่งถือเป็นคณะกรรมการระดับชาติที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เช่นกัน ดังนั้น จึงอาจทำให้เกิดความสับสนของผู้ปฏิบัติงานในการบังคับใช้กฎหมายได้

คณะผู้ศึกษาเห็นว่า หากเกิดกรณีที่คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติมีมติให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานใด หรือคณะกรรมการตามกฎหมายใดปฏิบัติในเรื่องใดแล้ว ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานของหน่วยงานนั้น ๆ สามารถนำบทบัญญัติอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามมาตรา 9 วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในเรื่องใด ถ้าคณะกรรมการมีมติให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานใด หรือคณะกรรมการตามกฎหมายใด

นำไปปฏิบัติ ให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานนั้น หรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้น มีหน้าที่ปฏิบัติตามโดยเร็ว ทั้งนี้ หากคณะกรรมการเห็นว่ามีการจำเป็นอาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาก็ได้ และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเป็นอย่างไรใด ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือคณะกรรมการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามโดยเร็ว” มาบังคับใช้ได้ตามสมควร

สำหรับประเด็นการที่ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. มีผลบังคับใช้ โดยให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ.2552 สรุปได้ดังนี้

สมัยศ เชื้อไทย (2556, น. 88) ได้อธิบายลำดับชั้นของกฎหมายลายลักษณ์อักษร (Hierarchy of Law) ไว้ว่า กฎหมายลายลักษณ์อักษรมีอยู่หลายรูปแบบ ซึ่งกฎหมายแต่ละรูปแบบนั้น หาได้มีค่าบังคับเท่ากันไม่ ตรงกันข้ามกลับมีค่าบังคับสูงต่ำที่แตกต่างกัน ที่ว่าลำดับชั้นของกฎหมายจึงหมายถึงลำดับชั้นแห่งค่าบังคับของกฎหมาย กฎหมายที่อยู่ในระดับต่ำกว่าจะขัดแย้งกับกฎหมายที่อยู่ในระดับสูงกว่าไม่ได้ โดยมีลำดับชั้นดังนี้

“กฎหมายรัฐธรรมนูญ” เป็นกฎหมายสูงสุดที่เป็นกฎหมายแม่บทของกฎหมายทั้งหลาย ดังนั้นกฎหมายทุกประเภทจะออกมาขัด หรือแย้งกับรัฐธรรมนูญไม่ได้

“พระราชบัญญัติ” เป็นกฎหมายที่มีลำดับชั้นรองจากรัฐธรรมนูญ เพราะเป็นกฎหมายที่ออกมาโดยอาศัยอำนาจของรัฐธรรมนูญโดยตรง ดังนั้น พระราชบัญญัติจะขัด หรือแย้งกับรัฐธรรมนูญไม่ได้ เช่นเดียวกันกับพระราชกำหนดซึ่งรัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจฝ่ายบริหารคือ คณะรัฐมนตรี ตรากฎหมายขึ้นใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติเป็นการชั่วคราว ดังนั้น พระราชกำหนดจึงขัด หรือแย้งกับรัฐธรรมนูญมิได้ สำหรับประมวลกฎหมายเป็นกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติเพราะออกมาโดยอาศัยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมาย

“พระราชกฤษฎีกา” เป็นกฎหมายได้ 2 กรณี คือ พระราชกฤษฎีกาที่ออกโดยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ และพระราชกฤษฎีกาที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ และพระราชกำหนด ดังนั้น พระราชกฤษฎีกาจึงขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นที่เป็นกฎหมายแม่บทไม่ได้

“กฎกระทรวง” เป็นกฎหมายที่ออกมาโดยอาศัยกฎหมายแม่บทคือ พระราชบัญญัติ หรือพระราชกำหนด เพื่อบัญญัติเกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ ของกฎหมายแม่บท ดังนั้น กฎกระทรวงจึงจะขัดหรือแย้งกับกฎหมายแม่บทไม่ได้ และในทำนองเดียวกัน ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือกฎ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติ หรือพระราชกำหนดฉบับใด ก็จะต้องออกมาให้ขัด หรือแย้งกับกฎหมายฉบับนั้นไม่ได้ รวมทั้งจะออกมาขัด หรือแย้งกับกฎหมายที่ลำดับชั้นสูงกว่าไม่ได้ด้วยเช่นกัน เพราะจะทำให้ไม่มีผลบังคับ

“กฎหมายองค์การบัญญัติ” เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้น โดยองค์การมหาชนอิสระได้แก่ ข้อบัญญัติท้องถิ่นต่าง ๆ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

สมัยศ เชื้อไทย (2556, น. 87) ได้อธิบายคำว่า “กฎหมายลำดับรอง” เป็นกฎหมายที่ฝ่ายบริหารได้รับมอบอำนาจจากฝ่ายนิติบัญญัติ ให้ตราบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขรายละเอียดที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ภายใต้หลักการที่พระราชบัญญัติ

กำหนดไว้ ซึ่งคำว่า “ระเบียบ” ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของกฎหมายลำดับรอง แม้จะไม่ได้มีการให้ความหมายไว้อย่างชัดเจน แต่จัดอยู่ในกฎหมายลำดับชั้นเดียวกันกับ “ข้อบังคับต่าง ๆ” ที่มีชื่อเรียกแตกต่างกันไป เช่น ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือกฎ เป็นต้น มีลักษณะเป็นกฎเกณฑ์ตามที่พระราชบัญญัติ หรือพระราชกำหนดให้อำนาจแก่องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือพนักงานตามกฎหมาย หรือคณะกรรมการซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อวางข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข เพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เป็นกฎเกณฑ์ทั่วไปที่ใช้บังคับแก่ประชาชน ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจของกฎหมายจึงมีฐานะเป็นกฎหมายลำดับรอง นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายบางฉบับได้กำหนดบทนิยามเรียกกฎหมายลำดับรองว่า “กฎ” อาทิ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 5 ได้นิยามคำว่า “กฎ” หมายความว่า “พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ”

คณะผู้ศึกษาได้ศึกษาเปรียบเทียบลำดับชั้นของกฎหมาย เพื่อให้ทราบเหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างกฎหมายว่าเหตุใดจึงต้องมีการตรากฎหมายชั้นใหม่แทนที่กฎหมายเดิมที่ใช้อยู่ โดยคณะผู้ศึกษาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ถูกเสนอให้เป็นกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ เพื่อยกระดับชั้นของกฎหมายให้สูงกว่ากฎหมายเดิมที่บังคับใช้อยู่ซึ่งเป็นเพียงกฎหมายลำดับรอง คือ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงาน และประสานงานการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2552 ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 11 (8) ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี แต่ยังไม่สามารถบังคับใช้กับหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทั้ง กฎหมายด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานในระดับพระราชบัญญัติที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก็ไม่ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานไว้ ดังนั้น เพื่อให้สมดังหลักการและเหตุผลของผู้ร่างกฎหมาย (คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบแรงงานและระบบคุ้มครองผู้บริโภค ในคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) ที่ต้องการให้มีกฎหมายว่าด้วยการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ เพื่อผลักดันให้มีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ รูปแบบ แนวทาง และวิธีการดำเนินงานด้านการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันจึงจำเป็นต้องตรากฎหมายดังกล่าวขึ้นบังคับใช้

4.6 การพัฒนาฝีมือแรงงานในประเทศไทยและต่างประเทศ

4.6.1 การพัฒนาฝีมือแรงงานในประเทศไทย

การดำเนินงานของ 12 หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงานไทย (คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ, 2559, น. 10 – 11) ดังนี้

1) กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการผลิตและพัฒนาแรงงาน ทั้งการผลิตกำลังแรงงานใหม่ การพัฒนาแรงงานที่มีงานทำอยู่แล้ว และการพัฒนา กำลังแรงงานที่อยู่นอกระบบการจ้างงาน ภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ และการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

2) กระทรวงแรงงาน เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานทั้งการพัฒนากำลังแรงงานใหม่ก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน พัฒนาแรงงานที่มีงานทำอยู่แล้ว และการพัฒนา กำลังแรงงานที่อยู่นอกระบบการจ้างงาน ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผ่านการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ การฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติที่กำหนด การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติการรับรองความรู้ความสามารถและการกำกับดูแลการประกอบอาชีพ และการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานโดยการให้กู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน การช่วยเหลือหรืออุดหนุนกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน และการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่สถานประกอบการที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน รวมถึงการดำเนินงานภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 อีกด้วย

3) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานภาคเกษตร ทั้งผู้ประกอบการอาชีพในการทำกิจกรรม ประมง และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ นอกระบบการจ้างงาน โดยการให้คำปรึกษาและกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4) กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานผู้ประกอบการอาชีพอิสระที่อยู่นอกระบบการจ้างงาน โดยการทำกิจกรรมกลุ่ม และกระบวนการ ฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน

5) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานกลุ่มพิเศษที่อยู่นอกระบบการจ้างงาน เช่น ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ เป็นต้น โดยการให้คำปรึกษา การอุดหนุนและช่วยเหลือ และกระบวนการ ฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6) กระทรวงยุติธรรม เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนา แรงงานกลุ่มพิเศษที่เป็นผู้ต้องขังหรือผู้ถูกคุมประพฤติ โดยการให้คำปรึกษาและกระบวนการฝึกอบรม และพัฒนาอาชีพในเรื่องต่าง ๆ ที่เหมาะสม

7) กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนา แรงงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการผลิต โดยการให้คำปรึกษาการอุดหนุน และช่วยเหลือ และกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

8) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบ การพัฒนาแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง โดยการ ให้คำปรึกษา การอุดหนุนและช่วยเหลือ และกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

9) กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจการค้าในลักษณะต่าง ๆ โดยการให้คำปรึกษา การอุดหนุน และช่วยเหลือและกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

10) กระทรวงคมนาคม เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์ โดยการให้คำปรึกษา การอุดหนุน และช่วยเหลือ และกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

11) กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์ การพยาบาล การสาธารณสุข และการประกอบอาชีพบริการอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดการศึกษา การอุดหนุนและช่วยเหลือและกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

12) สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาเชิงคุณวุฒิวิชาชีพ โดยการพัฒนามาตรฐานอาชีพ การประเมินหรือทดสอบ การให้คำปรึกษา และการอุดหนุนและช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

จากการวิเคราะห์การดำเนินงานของ 12 หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงานไทยพบว่า การบริหารงานของหน่วยงานทั้ง 12 หน่วยงานนั้น กระทำภายใต้บทบาทและภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น ไม่ได้มีลักษณะการบูรณาการความร่วมมือ เช่น กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน จะมุ่งเน้นทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อให้กำลังแรงงานมีความรู้ความสามารถและทักษะฝีมือเป็นไปตามกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ในขณะที่กระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นการพัฒนามาตรฐานการศึกษา และการเตรียมความพร้อมให้กับกำลังแรงงานที่อยู่ในวัยของการศึกษา ทำให้การทำงานขาดการบูรณาการ ส่งผลให้คุณภาพกำลังแรงงานโดยเฉพาะทักษะ หรือสมรรถนะของผู้ที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานยังขาดกลไกกำกับในการบูรณาการเพื่อการขับเคลื่อนที่ชัดเจน ดังนั้น หากร่างพระราชบัญญัติบูรณาการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย จะทำให้หน่วยงานหลักทั้ง 12 หน่วยงานเกิดการทำงานแบบบูรณาการร่วมกัน ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการบูรณาการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ ส่งผลให้การพัฒนาฝีมือแรงงานมีประสิทธิภาพ ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป

4.6.2 การพัฒนาฝีมือแรงงานของต่างประเทศ

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาฝีมือแรงงานของต่างประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับเรื่องการศึกษาดังกล่าว เพื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับพัฒนากำลังแรงงานของไทย โดยสรุปดังนี้

1) การพัฒนาฝีมือแรงงานของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

1.1) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีพันธะข้อผูกพันที่เรียกกันว่า “หุ้นส่วนทางสังคม” (Social Partners) ซึ่งประกอบด้วย นายจ้าง แรงงาน และรัฐบาลมีหน้าที่กำหนดนโยบายเศรษฐกิจสำคัญ ๆ เช่น การกำหนดค่าจ้างที่สูงขึ้นเป็นระยะ ๆ ทำให้อุตสาหกรรมสหพันธ์สาธารณรัฐ

เยอรมนีต้องมุ่งสู่การแข่งขันที่คุณภาพของผลิตภัณฑ์ไม่ใช่ที่ราคา นโยบายความมั่นคงในการจ้างงาน คือ นายจ้างต้องลงทุนในการฝึกฝนแรงงานตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เป็นต้น (ปรีดี บุญซื่อ, 2560)

1.2) การศึกษาของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีกฎหมายชื่อ การฝึกงานด้านอาชีวะ (Vocational Training Act of 1969) โดยกำหนดให้นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษา และไม่ได้ศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัยจะต้องเป็นนักเรียนฝึกงานในหลักสูตรวิชาชีพใดวิชาชีพหนึ่งที่มีทั้งหมด 480 หลักสูตร โดยนักศึกษาสายอาชีวะจะต้องสมัครโดยตรงกับบริษัทที่ต้องการจะฝึกงาน บริษัทต่าง ๆ จะรับนักศึกษาฝึกงาน โดยดูจากผลการเรียนและจดหมายแนะนำจากอาจารย์ที่สอน สัญญาการฝึกงานมีระยะเวลา 2 - 3 ปี ช่วงการฝึกงาน ในสัปดาห์หนึ่งนักศึกษาใช้เวลาเรียน 1 วัน ที่สถาบันการศึกษา และอีก 4 วันที่โรงงานของนายจ้าง ช่วงฝึกงานนักศึกษาก็จะได้รับ “ค่าแรงฝึกงาน” (Training Wage) หลังจากการฝึกงานสิ้นสุดลงจะมีการสอบข้อเขียนและประเมินผลงานการฝึกงาน นักศึกษาที่สอบผ่านจะได้รับใบรับรองการฝึกงานที่ทุกบริษัทในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีให้การยอมรับ (สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีกฎหมายบังคับให้นักเรียนสายอาชีวะต้องฝึกงาน 1 ใน 460 สาขา (ปรีดี บุญซื่อ, 2560) กฎหมายนี้ทำให้การศึกษาเป็นแบบคู่ขนาน (Dual Education) ซึ่งจุดเด่น คือ มีความยืดหยุ่นสูง นักเรียนที่สำเร็จหลักสูตร Dual System คือ หลักสูตรที่เน้น “เรียนรู้จากการลงมือทำ” สามารถศึกษาต่อระดับปริญญาตรีได้โดยสมัครเรียนสายสามัญเพิ่มเติมเป็นเวลา 2 - 3 ปี อีกทั้งวิทยาลัยเทคนิค (University of Applied Science หรือ Fachhochschule) หลายแห่งมีความร่วมมือกับบริษัทเปิดหลักสูตร Dual Study ในระดับปริญญาตรีที่เทียบหน่วยกิจบางส่วนให้นักศึกษาจากหลักสูตร Dual System ทำให้ลดระยะเวลาการศึกษาไปได้ 1 - 2 ปี (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบอร์ลิน, 2557)

1.3) เรื่องการฝึกงาน หลักสูตรการฝึกงานกำหนดโดยรัฐบาลกลาง มาตรฐานการฝึกงานกำหนดโดยนายจ้าง สหภาพแรงงาน เจ้าหน้าที่รัฐ และผู้เชี่ยวชาญการฝึกอบรม การฝึกงานของนักศึกษาตามท้องถิ่นต่าง ๆ จะดำเนินการโดยสภาหอการค้าและอุตสาหกรรม เพราะบริษัทต่าง ๆ ล้วนเป็นสมาชิกของสภาอุตสาหกรรม เพราะฉะนั้นการศึกษาแบบฝึกงานของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีจึงเป็นระบบที่เป็นการดำเนินงานของประเทศทั้งหมด การฝึกงานจะครอบคลุมทุกสาขาอาชีพเกี่ยวกับอุตสาหกรรมและบริการ ทำให้สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีแรงงานที่มีทักษะมากที่สุดในโลก การว่างงานของเยาวชนต่ำ และคนที่เข้าสู่ตลาดแรงงานครั้งแรกมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตัวเอง (ปรีดี บุญซื่อ, 2560) กลไกสำคัญคือ ความร่วมมือที่ใกล้ชิดระหว่างภาครัฐและเอกชน ภาครัฐกำหนดนโยบายในภาพรวมและสนับสนุนงบประมาณผ่านโรงเรียนอาชีวะ ในขณะที่ภาคเอกชนมีสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีเป็นองค์กรหลัก โดยมีหน้าที่ตั้งแต่ขั้นตอนการเสนอหลักสูตร การลงทะเบียน การจัดสอบ และการรับรองคุณวุฒิ เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่สามารถสื่อสารความต้องการของภาคเอกชนสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี รวมถึงสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ กับโรงเรียนวิชาชีพของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีความเข้มแข็งมาก เพราะมีข้อกำหนดเรื่องสมาชิกภาคบังคับ (Compulsory Membership) ที่ทุกบริษัทต้องเป็นสมาชิกสภาหอการค้าและอุตสาหกรรม และเสียเงินบำรุงรายปี จึงทำให้สภาหอการค้าและอุตสาหกรรม

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีงบประมาณดำเนินการด้านการฝึกงานให้แก่นักศึกษาตามท้องถิ่นต่าง ๆ (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบอร์ลิน, 2557)

2) การพัฒนาฝีมือแรงงานของเครือรัฐออสเตรเลีย (การอาชีวศึกษา และสถาบันฝึกอบรมวิชาชีพ, ม.ป.ป.)

2.1) เครือรัฐออสเตรเลียมีระบบการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ (Vocational Education and Training : VET) ที่มีคุณภาพ และมีมาตรฐานสูงในระดับแนวหน้าของโลก ส่งผลให้หลักสูตรสายอาชีพเป็นที่นิยมอย่างมากในเครือรัฐออสเตรเลีย ระบบดังกล่าวนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเส้นทางอาชีพผ่านการเรียนในหลักสูตรที่ผสมผสานระหว่างการเรียนและการทำงานเข้าด้วยกัน ผู้ให้บริการจัดการศึกษาจะมีทั้งมหาวิทยาลัย ภาคเอกชน สถาบันเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่อง (Technical and Further Education : TAFE) ซึ่งเป็นของรัฐบาล และมีหน่วยงานที่ชื่อว่า National Centre for Vocational Education Research (NCVER) เป็นบริษัทไม่แสวงหาผลกำไร ซึ่งมีรัฐบาลกลาง รัฐบาลมลรัฐ และแคว้นเป็นเจ้าของ ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดฝึกอบรม การบริหารจัดการ การวิเคราะห์ การประเมินผล การทำวิจัยและการเก็บสถิติเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาทั้งระบบ

2.2) เครือรัฐออสเตรเลียให้ความสำคัญกับการจัดการอาชีวศึกษามาก โดยมี “กระทรวงศึกษา การจ้างงานและแรงงานสัมพันธ์” ที่มุ่งดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลียในทุกรัฐให้มีความแข็งแกร่ง สามารถพัฒนาสู่การเป็นแหล่งจัดการอาชีวศึกษาระดับนานาชาติได้ การอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม จะมุ่งเน้นไปที่ความสามารถในการแข่งขันและทักษะทางอาชีพ ทำให้การถ่ายโอนหน่วยกิตมีความยืดหยุ่น และเส้นทางการเรียนรู้ง่ายขึ้น สามารถถ่ายโอนไปยังระดับการศึกษาที่สูงกว่าได้ง่ายและถ่ายโอนได้ทั่วทุกมลรัฐ

2.3) รัฐบาลเครือรัฐออสเตรเลียได้ออกนโยบายการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมในโรงเรียน เป็นโครงการที่ช่วยให้นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับเครดิตและคุณวุฒิอาชีวศึกษาภายใต้กรอบคุณวุฒิทางการศึกษาออสเตรเลีย (Australian Qualifications Framework) ซึ่งมีกฎเกณฑ์ความสำเร็จอยู่ที่การบูรณาการการอาชีวศึกษา เข้ากับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โครงการดังกล่าวประกอบด้วย การพัฒนาทักษะ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรม โดยผู้เรียนได้รับคุณวุฒิอาชีวศึกษาและหน่วย ความสามารถในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ซึ่งได้รับคุณวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย มุ่งพัฒนาทักษะศักยภาพ และความเข้าใจในโลกของการทำงาน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในโลกของการทำงาน รวมทั้งยังมี นโยบายพัฒนาเครือข่ายการส่งสัญญาณทางการศึกษาความเร็วสูง สำหรับการอาชีวศึกษา โดยการ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ระดับชาติและสนับสนุนการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ผ่านทาง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ใช้สามารถโต้ตอบกันได้และพัฒนาเป็นห้องเรียนเสมือน (Virtual Classrooms) โดยมุ่งพัฒนาอย่างมากในสถาบันเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่อง ทั้งนี้ รัฐบาลได้มีการพัฒนา กลุ่มแรงงานให้มีทักษะฝีมือแรงงานในภาคอุตสาหกรรม โดยรัฐได้กำหนดนโยบายพัฒนาทักษะ ด้านภาษาและการอ่านออกเขียนได้ให้กลุ่มแรงงานในภาคอุตสาหกรรม โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อช่วย หน่วยงานในการฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษ การอ่านออกเขียนได้และการคำนวณให้แรงงาน

2.4) รัฐบาลเครือรัฐออสเตรเลียมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการกำหนดนโยบายและให้การอุดหนุนด้านการเงินแก่การอุดมศึกษา ในขณะที่รัฐบาลมลรัฐมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการออกกฎหมาย ในส่วนของการนำนโยบายไปบริหารจัดการและการดำเนินโครงการทางด้านการอุดมศึกษาจะเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษา การจ้างงานและแรงงานสัมพันธ์ (ศูนย์ออสเตรเลียศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ม.ป.ป.)

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวคิดร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. กับแนวทางการพัฒนาฝีมือแรงงานของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และเครือรัฐออสเตรเลีย คณะผู้ศึกษามีความเห็นว่าการที่ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติเพื่อกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ รูปแบบ แนวทาง และวิธีการดำเนินงานด้านการพัฒนา กำลังแรงงานของประเทศและของทุกภาคส่วนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับแนวคิดของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีที่ได้มีพันธมิตรข้อผูกพันที่เรียกกันว่า “หุ้นส่วนทางสังคม” (Social Partners) ซึ่งประกอบด้วย นายจ้าง แรงงาน และรัฐบาล มีหน้าที่กำหนดนโยบายเศรษฐกิจสำคัญ ๆ และเครือรัฐออสเตรเลียมีหน่วยงานที่ชื่อว่า National Centre for Vocational Education Research (NCVER) ซึ่งมีรัฐบาลกลาง รัฐบาลมลรัฐและแคว้นเป็นเจ้าของ ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดฝึกอบรม การบริหารจัดการ การวิเคราะห์ การประเมินผล การทำวิจัย และการเก็บสถิติเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาทั้งระบบเช่นกัน ซึ่งการที่ประเทศไทยจะมีระบบการพัฒนา ฝีมือแรงงานที่มีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม ควรจะมีผู้รับผิดชอบโดยตรงที่จะสามารถกำหนดนโยบาย หรือยุทธศาสตร์ในการพัฒนาฝีมือแรงงานของไทยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งประเทศ โดยอาศัยความร่วมมือจากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ การพัฒนาฝีมือแรงงานไทยให้เกิดเป็นรูปธรรม โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ให้มากขึ้น ปฏิรูประบบการศึกษาระบบอาชีวศึกษาของไทยให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและเครือรัฐออสเตรเลียที่เน้นการศึกษาแบบคู่ขนาน คือ มีการเรียนไปพร้อมกับการฝึกงาน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาออกมาจะได้มีงานทำที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน พร้อมทั้งต้องการมีการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานที่อยู่ในตลาดแรงงานอยู่แล้ว ให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะวิชาชีพเพิ่มสูงขึ้น เพื่อให้ทันต่อการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จะนำไปใช้ในสถานประกอบการ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ รวมถึงการเร่งต่อยอดคุณวุฒิวิชาชีพให้เข้าระบบการศึกษา เพื่อเทียบโอนคุณวุฒิให้กับผู้ใช้แรงงาน และสร้างคุณวุฒิวิชาชีพในแต่ละสาขาอาชีพให้ครอบคลุมทุกอาชีพ ทั้งนี้ การดำเนินการทั้งหมดที่กล่าวมานี้จะสามารถดำเนินการได้เป็นอย่างดีและเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพได้นั้น รัฐบาลควรให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ให้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายต่อไป

5. ข้อเสนอแนะประกอบการวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

5.1 การแก้ไขปัญหาการพัฒนาฝีมือแรงงานไทย ปัจจุบันใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ซึ่งการบังคับใช้ระเบียบดังกล่าวนี้เป็นเพียงกฎหมายลำดับรอง ส่งผลให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน ต้องดำเนินการตามกฎหมายหลักของแต่ละกระทรวง มีบางหน่วยงานงานของแต่ละกระทรวงเท่านั้นที่จะดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการพัฒนากำลังคนของประเทศไทยขาดสัมฤทธิ์ผลในการผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังแรงงานของประเทศที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และยังไม่สามารถระดมสรรพกำลังทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศให้มีการดำเนินงานที่เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพพร้อมกันได้

ดังนั้น คณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ จึงได้เสนอให้จัดทำร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ แต่ทั้งนี้ การที่จะผลักดันให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายอย่างสมบูรณ์ อาจไม่ได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม เนื่องจากต้องปฏิรูประบบการทำงานของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

5.2 ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดคณะกรรมการระดับชาติขึ้นมา เรียกว่า คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ หรือ “กบรช” จัดตั้งขึ้นมาเพื่อปฏิรูปการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ สนับสนุนหลักการพื้นฐานในการยกระดับขีดความสามารถของกำลังแรงงานไทยให้สูงขึ้น เมื่อพิจารณาถึงภาพรวมของคณะกรรมการแล้วถือว่าเป็นคณะกรรมการที่มีขนาดใหญ่ อาจทำให้มีผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบ ดังนี้

ผลกระทบในเชิงบวก

1. องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้บริหารประเทศ หัวหน้าส่วนราชการ และตัวแทนจากภาคเอกชน รวมถึงผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ในการพัฒนากำลังแรงงานเป็นอย่างดี ส่งผลให้การดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกับนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์ขององค์กรที่ดำเนินงานด้านพัฒนาฝีมือแรงงาน

2. คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ เป็นกรรมการ ทำให้สามารถสั่งการได้โดยตรงและสามารถดำเนินการพัฒนาฝีมือแรงงานได้ทันที โดยอาศัยมติของคณะกรรมการ ไม่ต้องเป็นไปตามลำดับขั้นของการบังคับบัญชา

ผลกระทบในเชิงลบ

การประชุมในแต่ละครั้งอาจมีการอภิปรายที่ยาวนานและอาจประชุมกันหลายครั้งกว่าจะได้ข้อสรุปในเรื่องต่าง ๆ ทำให้ต้องเสียเวลาในการดำเนินการและต้องเสียงบประมาณเป็นจำนวนมากในการประชุมแต่ละครั้ง

6. บทสรุป และข้อเสนอแนะ

บทสรุป

จากการศึกษา ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. พบว่า ปัจจุบันการพัฒนาฝีมือแรงงานของกำลังแรงงานในประเทศไทยมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน โดยเฉพาะภาครัฐที่มีหน่วยงานหลัก 12 กระทรวง ที่ขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน เช่น กระทรวงแรงงาน โดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นผู้รับผิดชอบการฝึก และยกระดับทักษะฝีมือแรงงานผ่านกระบวนการมาตรฐานฝีมือแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดทำการจัดการศึกษาทั้งในระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา ผ่านสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อป้อนบุคลากรเข้าสู่ตลาดแรงงาน เป็นต้น จึงทำให้ประเทศไทย ประสบปัญหาในการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานให้มีประสิทธิภาพ ประกอบกับประเทศไทยกำลัง ประสบปัญหา ได้แก่

- 1) ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เกิดจากประเทศไทยกำลังก้าวสู่สังคมสูงวัยอย่างรวดเร็ว
- 2) ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างการผลิต และการบริการ
- 3) การเตรียมการสำหรับแข่งขันทางเศรษฐกิจระดับโลก ถือว่าเป็นตัวขับเคลื่อน ความก้าวหน้าของประเทศ
- 4) ผลิตภาพแรงงานและบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กำลังแรงงาน ของประเทศไทย ซึ่งการเพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงานมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสามารถในการ แข่งขันของประเทศ
- 5) อาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเป็นหลักการที่ดีที่มุ่งพัฒนาคนเข้าสู่สถานประกอบการ ตามสาขาที่สถานประกอบการต้องการโดยตรง แต่ยังมีปัญหาด้านความพร้อม ของสถานศึกษา และบุคลากรในการจัดการเรียนการสอน ปัญหาสถานประกอบการที่ขาดครูฝึกและปัญหานักศึกษา ที่ขาดความพร้อมความเข้าใจ และขาดวุฒิภาวะ ส่งผลให้การพัฒนายังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ประเทศไทยมีหน่วยงานหลัก 12 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาฝีมือแรงงานไทย แต่การดำเนินการของแต่ละหน่วยงานยังขาดความสอดคล้องและเป็นไปใน ทิศทางเดียวกันอย่างแท้จริง เนื่องจากไม่มีกลไกกำกับในการบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนที่ชัดเจน รวมถึง การเชื่อมโยงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนต่าง ๆ ทำให้ขาดสัมฤทธิ์ผลในการผลักดัน ยุทธศาสตร์การพัฒนา กำลังแรงงานของประเทศไทย

ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ที่ได้ จัดทำขึ้นนั้น เป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหการพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งระบบ อีกทั้งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับดังกล่าวนี้ยังสอดคล้องและเชื่อมโยงกับเรื่องต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

1.1 สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ที่กำหนดให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนา กำลังแรงงาน ตามกฎหมายหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกิจกรรมหรือฝึกอบรม เพื่อพัฒนา กำลังแรงงาน

ในสาขาอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานหรือประชาชนให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ มาตรฐานอาชีพ หรือคุณวุฒิวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยให้ดำเนินการให้เป็นรูปธรรมครอบคลุมในทุกสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้องและครอบคลุมในทุกพื้นที่นั้น ไปสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 74 ที่บัญญัติให้ “...รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการทำงานอย่างเหมาะสมกับศักยภาพ...”

1.2 ตามที่คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้ยกร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. โดยให้จัดตั้งคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ (กปรช.) ขึ้นมาเพื่อปฏิรูปการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ และสนับสนุนหลักการพื้นฐานในการยกระดับขีดความสามารถของกำลังแรงงานให้สูงขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นและสมควรได้รับการผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งหลักการดังกล่าวนี้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 วรรคสาม ที่บัญญัติว่า “...รัฐพึงใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะเท่าที่จำเป็น...”

2. คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี

2.1 ตามเหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ในประเด็นสนับสนุนหลักการพื้นฐานการยกระดับขีดความสามารถของกำลังแรงงานไทยให้สูงขึ้น แก้ปัญหาการขาดแคลนกำลังแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศเพิ่มความแข็งแกร่งและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมั่นคง และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศบนรากฐานทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูงนั้น สามารถผลักดันนโยบายของคณะรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2557 ในการลดความเหลื่อมล้ำของสังคม ที่เน้นการสร้างโอกาส อาชีพและการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่แรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐานให้เกิดขึ้นได้จริง

2.2 สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ที่กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในสังกัดพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำให้เกิดการเทียบโอนผลการฝึกอบรมหรือประสบการณ์การทำงาน หรือผลการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ หรือผลการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติไปเป็นผลทางการศึกษา เพื่อให้ได้รับคุณวุฒิในระดับต่าง ๆ นั้น สนับสนุน นโยบายของคณะรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 ในประเด็นการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาในระบบการศึกษาทางเลือกเพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้พัฒนาตนได้เต็มศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมและพัฒนาคนทุกช่วงวัย โดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้มีความรู้ความสามารถและทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงาน อีกทั้งยังส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะเฉพาะ

3. คำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 โดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี

ตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการบูรณาการการพัฒนาฝีมือแรงงานภายในประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้กำลังแรงงานของประเทศมีทักษะฝีมือแรงงานที่ได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันกับตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียนและทั่วโลกได้ มีรายได้สูงขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ เชื่อมโยงกับคำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 8 มิถุนายน 2560 ในหัวข้อที่ 2 กลุ่มงานงบประมาณรายจ่ายกระทรวงหน่วยงาน (Function) ในข้อที่ 2.3.2 แผนงานยุทธศาสตร์ ข้อ 8 ที่กำหนดว่า “...การพัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม โดยส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพแรงงานในสถานประกอบการ ฝึกอบรมและทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน พัฒนามาตรฐานอาชีพและมาตรฐานอุตสาหกรรม ให้อยู่ในระดับสากล เตรียมความพร้อมของแรงงานให้มีศักยภาพรองรับ Thailand 4.0 เพื่อเพิ่มมูลค่าของค่าแรงงานให้สูงขึ้น...”

4. ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580)

ตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการบูรณาการการพัฒนาฝีมือแรงงานภายในประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้กำลังแรงงานของประเทศมีทักษะฝีมือแรงงานที่ได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันกับตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียน และทั่วโลกได้ มีรายได้สูงขึ้น และมีสภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งหลักการดังกล่าวนี้เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ดังนั้น ควรมีการผลักดันให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายโดยเร็ว ซึ่งจะส่งผลให้การนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

5. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 11(8) ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ยังไม่สามารถบูรณาการการทำงาน ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการบังคับใช้ เป็นเพียงกฎหมายลำดับรอง อีกทั้งกฎหมายที่ว่าด้วยการพัฒนาฝีมือแรงงานในระดับพระราชบัญญัติที่ บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก็ไม่ปรากฏบทบัญญัติเกี่ยวกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการพัฒนา ฝีมือแรงงานไว้ ดังนั้น การเสนอร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. จึงมีความสำคัญ เพื่อยกฐานะของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและ

ประสานงานการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2552 ให้สูงขึ้นกว่าเดิม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยมีคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ รูปแบบ แนวทางและวิธีการดำเนินงานด้านการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องและให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จากการวิเคราะห์ความสำคัญของการพัฒนาฝีมือแรงงานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 อันเป็นกฎหมายสูงสุด ประกอบกับแนวนโยบายของรัฐที่เล็งเห็นความสำคัญ โดยมีการแถลงนโยบายและดำเนินการตามนโยบายในเรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงานมาโดยตลอด ซึ่งเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561- 2580) ที่กำหนดเรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงานให้ต้องมีการสานต่อและดำเนินการอย่างต่อเนื่องในทุกรัฐบาล ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการผลักดันร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ให้เป็นกฎหมายมีสภาพบังคับใช้ให้เป็นรูปธรรม ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาฝีมือแรงงานของประเทศไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นและเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หากร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. มีผลใช้บังคับ เพื่อให้การพัฒนาฝีมือแรงงานของประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณสำหรับแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานขึ้นมาโดยเฉพาะอีกด้านหนึ่ง ซึ่งจะเป็นกลไกหนึ่งในการเชื่อมโยงภารกิจ รวมทั้งการดำเนินงานต่าง ๆ ของหน่วยงานด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน จะช่วยลดความซ้ำซ้อนของการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินและลดการใช้ทรัพยากรของรัฐให้น้อยลง เกิดประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนงานด้านพัฒนาฝีมือแรงงานของประเทศไทย เพราะจะมีทั้งกฎหมายและงบประมาณในการดำเนินงาน
2. ปัญหาเรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นปัญหาที่ครอบคลุมตั้งแต่เรื่องการขาดแคลนแรงงาน คุณภาพแรงงาน สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ดังนั้นรัฐบาลควรผลักดันให้เรื่องของการพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นวาระแห่งชาติที่ทุกภาคส่วนจะต้องร่วมกันบูรณาการเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและกำหนดยุทธศาสตร์ที่มีความชัดเจนและยั่งยืน
3. รัฐบาลควรมอบหมายให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน ร่วมกันพิจารณา โดยนำหลักคิดในการพัฒนาฝีมือแรงงานของประเทศที่พัฒนาแล้วดังที่กล่าวไปแล้วได้แก่ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เครือรัฐออสเตรเลียมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับประเทศไทย

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ภาครัฐควรสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยเฉพาะการยกระดับความสามารถในด้านทักษะฝีมือแรงงานให้สามารถแข่งขัน และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียนและระดับโลก

2. ภาครัฐและผู้ประกอบการควรมีการพัฒนาแรงงานด้วยการเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้แรงงานฝีมือของไทยมีสมรรถนะ และศักยภาพตามความต้องการของตลาดแรงงานและสามารถแข่งขันกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนและระดับโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สื่อภาพนิ่ง (Infographic)

สรุปสาระสำคัญของเอกสารการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของคณะกรรมการธิการ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

1. สภาพปัญหา

- การพัฒนากำลังแรงงานของประเทศไทย ยังไม่มีการบูรณาการการทำงานร่วมกัน
- การเข้าสู่สังคมสูงวัย
- ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่
- การศึกษาอยู่ในระดับตกตอยเมื่อเทียบกับภูมิภาคเอเชีย
- ผลผลิตภาพแรงงานที่เน้นปริมาณมากกว่าคุณภาพ
- การพัฒนากำลังแรงงานของไทยขาดประสิทธิภาพ

2. หลักการและเหตุผลของร่างฯ

- ปฏิรูปการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศไทยให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน
- ตั้งคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ
- กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบายและแนวทางในการพัฒนาฝีมือแรงงานของไทยให้เป็นไปทิศทางเดียวกัน

3. สาระสำคัญ

- การจัดตั้งคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ (กบรช.) และคณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัด (อกบรจ.)
- อำนาจหน้าที่ของ กบรช. คือ กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ อำนาจหน้าที่ของ อกบรจ. คือ วิเคราะห์ความต้องการแรงงาน และความต้องการพัฒนากำลังแรงงานในภาพรวมของจังหวัด ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
- การดำเนินการของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ อาทิ กระทรวงศึกษาธิการเร่งทำให้เกิดการเทียบโอนประสบการณ์การทำงานเพื่อให้ได้รับวุฒิการศึกษา
- ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2522

4. บทวิเคราะห์ความเชื่อมโยงกับเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
- คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- คำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580)
- วิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. เปรียบเทียบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานการฝึก อาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และสรุปความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.)
- การพัฒนาฝีมือแรงงานของประเทศไทยและต่างประเทศ

5. ข้อเสนอแนะ

- รัฐบาลควรผลักดันให้การพัฒนามือแรงงาน เป็นวาระแห่งชาติ ที่ทุกภาคส่วนจะต้องร่วมกันบูรณาการ
- ภาครัฐควรสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ฝีมือแรงงาน ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดแรงงานในภูมิภาค เอเชียและระดับโลก
- การปฏิรูปแรงงานจำเป็นต้องให้ครอบคลุมและสอดคล้อง ทั้งระบบ

บรรณานุกรม

ราชกิจจานุเบกษา

- “ประกาศ เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580)” (13 ตุลาคม 2561). **ราชกิจจานุเบกษา**, เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก, น. 21-49.
- “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552” (1 ตุลาคม 2552). **ราชกิจจานุเบกษา**, เล่ม 126 ตอนพิเศษ 145 ง, น. 2-6.
- “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” (6 เมษายน 2560). **ราชกิจจานุเบกษา**, เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก, น. 19-20.

หนังสือ

- สมยศ เชื้อไทย. (2556). **คำอธิบายวิชากฎหมายแพ่ง : หลักทั่วไป** (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2551). **คู่มือแบบการร่างกฎหมาย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ. (2558). **วาระปฏิรูปที่ 37 : ปฏิรูปการแรงงาน**. กรุงเทพฯ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สุรียา ปานแป้น, และ อนุวัฒน์ บุญนันท์. (2560). **คู่มือสอบกฎหมายรัฐธรรมนูญ** (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : โอเดียนพริ้นติ้ง.

รายงานการศึกษา

- คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ. (2559). **รายงานเรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติพ.ศ.** กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ฐานข้อมูลออนไลน์

- กมลชัย รัตนสกวาวงศ์. (20 กันยายน 2560). **ปัญหาของระบบคณะกรรมการตามกฎหมายโครงการสัมมนา เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย**. สืบค้น 1 พฤศจิกายน 2561 จาก <http://web.krisdika.go.th/data/outsidedata/article77/file/4-03.pdf>
- กระทรวงแรงงาน. (25 มกราคม 2558). **ก.แรงงาน เดินหน้าเพิ่มผลิตภาพแรงงาน “ปลัดแรงงาน” ย้ำต้องการให้คนไทยทำงานที่ดี เงินดี มีความมั่นคง**. สืบค้น 1 พฤศจิกายน 2561 จาก <http://mol.go.th/en/node/41209>

- จันทรมร สีหาบุญลี. (ม.ป.ป). **พระราชบัญญัติ**. สืบค้น 30 ตุลาคม 2561 จาก <http://wiki.kpi.acth/index.php?title=%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%8D%E0%B8%8D%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4>
- ธรรมนิติย์ สุมันตกุล. (ม.ป.ป). **แบบกฎหมายเกี่ยวกับคณะกรรมการ**. สืบค้น 1 พฤศจิกายน 2561 จาก <http://web.krisdika.go.th/pdfPage.jsp?type=act&actCode=38>
- ปรีดี บุญชื้อ. (16 ก.ค. 2560). **การศึกษาเพื่อความมั่นคงของประเทศ แบบอย่างของเยอรมนีและญี่ปุ่น**. สืบค้น 1 พฤศจิกายน 2561 จาก <https://thaipublica.org/2017/07/pridi56/>
- รัฐบาลไทย. (8 มิถุนายน 2560). **นายกรัฐมนตรีแถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561**. สืบค้น 1 พฤศจิกายน 2561 จาก <http://www.thaigov.go.th/news/contents/details/4403>
- ศูนย์ออสเตรเลียศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (12 ธันวาคม 2557). **อาชีพศึกษาและสถาบันฝึกอบรมวิชาชีพ**. สืบค้น 16 มีนาคม 2561 จาก <http://www.aussiecenter.org/index.php/study-in-australia/%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%B5%E0%B8%A7%E0%B8%A8%E0%B8%B6%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%B2%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%AA%E0%B8%96%E0%B8%B2%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%9D%E0%B8%B6%E0%B8%81%E0%B8%AD%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%B5%E0%B8%9E.html>
- สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบอร์ลิน. (25 กันยายน 2557). **อาชีพศึกษาในเยอรมนี**. สืบค้น 1 พฤศจิกายน 2561 จาก <http://www.thaibizgermany.com/de/vocational/>
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (ม.ป.ป). **พระราชบัญญัติ**. สืบค้น 29 ตุลาคม 2561 จาก <http://www.royin.go.th/dictionary/>
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (5 เมษายน 2560). **หนังสือด่วนที่สุดที่ นร 0503/261 เรื่อง แนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย**. สืบค้น 4 ธันวาคม 2561 จาก http://soc.soc.go.th/slkupload/v60_161.pdf

ภาคผนวก

ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ ผลักดันให้การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ รูปแบบ แนวทาง และวิธีการดำเนินงานด้านการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศของทุกภาคส่วนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบัน มีหน่วยงานของรัฐจำนวนมากเข้ามามีส่วนร่วมกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ ซึ่งมีลักษณะที่ค่อนข้างจะแยกกันดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน ทำให้ขาดสัมฤทธิ์ผล ในการผลักดันนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ และสร้างความสับสนในการใช้บริการของประชาชน ดังนั้น เพื่อปฏิรูปการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศให้เกิดการบูรณาการ ภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ สนับสนุนหลักการพื้นฐานในการยกระดับขีดความสามารถของกำลังแรงงานไทยให้สูงขึ้น แก้ไขปัญหาการขาดแคลนกำลังแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มความแข็งแกร่งและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมั่นคง และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศบนรากฐานทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ

.....
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา
แรงงานแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนา
กำลังแรงงานแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการบูรณาการการพัฒนา
กำลังแรงงานแห่งชาติ
“กำลังแรงงาน” หมายความว่า ประชากรที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป ทั้งที่มีงานทำ
และไม่มีการจ้างงานแต่พร้อมที่จะทำงาน

“การพัฒนากำลังแรงงาน” หมายความว่า กระบวนการที่มุ่งส่งเสริมให้บุคคลได้รับ
การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อปรับปรุง
ความสามารถในการปฏิบัติงานและปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานให้เหมาะสมกับงาน โดยผ่านทาง
การศึกษา การฝึกอบรม หรือการพัฒนาในลักษณะต่าง ๆ

“การศึกษา” หมายความว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยการให้การศึกษาซึ่งเป็น
การเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและทัศนคติ ตลอดจนเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัวในทุก ๆ ด้าน
ให้แก่บุคคล โดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับงานในอนาคต เพื่อเตรียมกำลังแรงงานให้มีความพร้อมที่จะทำงาน
ตามความต้องการขององค์กรในอนาคต

“การฝึกอบรม” หมายความว่า กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน และมีเป้าหมายในการยกระดับความรู้ ความสามารถและทักษะของกำลังแรงงานในปัจจุบันให้สามารถทำงานในความรับผิดชอบได้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ทันที

มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับราชการของส่วนราชการนั้น

ประกาศ หรือระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วใช้บังคับได้

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กบรช.” ประกอบด้วย

(1) นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นรองประธานกรรมการ

(3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อธิบดีกรมการจัดหางาน ผู้อำนวยการสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(4) ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกโดยการสรรหา จำนวนฝ่ายละสองคน เป็นกรรมการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนด

(5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากมีผู้ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนา กำลังแรงงาน การบริหารงานบุคคลหรือการบริหารการศึกษา จำนวนไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการและให้ข้าราชการกรมพัฒนาฝีมือแรงงานซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน มอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 6 ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (3) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกแม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นกรณีที่ดียังไม่ถึงที่สุด หรือมีการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท
- (4) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา 7 ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่รับแต่งตั้ง

ในกรณีที่ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือในกรณีที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว แล้วแต่กรณี

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่าผู้แทนฝ่ายนายจ้าง หรือผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา 8 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้างและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) นายกรัฐมนตรีให้ออกเนื่องจากบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หย่อนความสามารถ หรือไม่สุจริต
- (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 6

มาตรา 9 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางในการพัฒนากำลังแรงงานของหน่วยงานหรือองค์การต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการผลิต การท่องเที่ยว การบริการ การขนส่ง การเกษตรกรรมและการแปรรูปสินค้าเกษตร และการพาณิชย์กรรม

(2) กำหนดรูปแบบและวิธีการในการบูรณาการภารกิจร่วมกันของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ และประสานแผนการพัฒนากำลังแรงงานระหว่างระบบการศึกษากับระบบการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนากำลังแรงงานให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ทั้งนี้ ตามนโยบายแห่งรัฐและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้มีการดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน

(3) ประสานนโยบายและแผนการพัฒนากำลังแรงงานและแผนการฝึกอบรมของทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อความเป็นเอกภาพในการพัฒนากำลังแรงงาน ขจัดปัญหาความซ้ำซ้อนและความสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐ

(4) ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงกรอบคุณวุฒิแห่งชาติกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ และผลักดันให้หน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับจัดการศึกษาเพื่อผลิตกำลังแรงงานให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

(5) ผลักดันให้มีการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาอาชีพที่มีความต้องการแรงงานสูง หรือสาขาอาชีพที่เป็นไปตามทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือการปฏิรูปประเทศ รวมถึงผลักดันให้หน่วยงานทางการศึกษานำข้อมูลจากมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติไปใช้ในการจัดการศึกษาในแต่ละระดับในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(6) เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศของหน่วยงานต่าง ๆ

(7) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานการพัฒนากำลังแรงงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(8) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนากำลังแรงงานของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานจากกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานหรือกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแล้วแต่กรณี

(9) ออกประกาศ ระเบียบ คำสั่ง หรือมีมติเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(10) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศตามที่เห็นสมควร

(11) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในเรื่องใด ถ้าคณะกรรมการมีมติให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดหรือคณะกรรมการตามกฎหมายใดนำไปปฏิบัติ ให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานนั้นหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติตามโดยเร็วทั้งนี้ หากคณะกรรมการเห็นว่ามีความจำเป็นอาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาก็ได้ และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเป็นอย่างใดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือคณะกรรมการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามโดยเร็ว

มาตรา 10 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 11 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำความในมาตรา 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 12 ให้กรรมการและคณะอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 13 ให้มีสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติขึ้นในกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (1) เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ
- (2) ดำเนินการต่าง ๆ ของคณะกรรมการ
- (3) ดำเนินการและประสานงานกับส่วนราชการและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (4) ดำเนินการหรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่น ๆ ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องและรายงานผลต่อคณะกรรมการ

รายงานผลต่อคณะกรรมการ

(5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัด ทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร โดยเรียกย่อว่า “อกบรจ.” ประกอบด้วย

(1) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานอนุกรรมการ

(2) อนุกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ เกษตรและสหกรณ์จังหวัด จัดหางานจังหวัด ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดหรือผู้แทนหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด พัฒนาการจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด พาณิชยจังหวัด แรงงานจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด สถิติจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด หัวหน้าสำนักงานจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด และผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด

(3) ผู้แทนหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจากผู้บริหารสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชนในระดับอุดมศึกษา หรือระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่จำนวนไม่เกินสามคน เป็นอนุกรรมการ

(4) ผู้แทนหน่วยงานอื่นในพื้นที่ ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐด้านการยุติธรรม และการคมนาคม จำนวนไม่เกิน ห้าคน เป็นอนุกรรมการ

(5) ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงาน ประจำจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคน เป็นอนุกรรมการ

(6) ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงาน ประจำจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคน เป็นอนุกรรมการ

(7) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลัง แรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้าน การพัฒนา กำลังแรงงาน จำนวนไม่เกินสี่คน เป็นอนุกรรมการประธาน

(8) ให้ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือ แรงงานจังหวัด เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

(9) ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดที่ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด มอบหมายจำนวนหนึ่งคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้นำความในมาตรา 6 มาตรา 7 และมาตรา 8 มาใช้บังคับในการแต่งตั้ง การดำรง ตำแหน่งและการทำหน้าที่ของผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้างและอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยอนุโลม ทั้งนี้ ความใดกล่าวถึงนายกรัฐมนตรีให้หมายความว่ามีผู้ว่าราชการจังหวัดแทน

มาตรา 15 คณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัด มีหน้าที่ช่วยเหลือคณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 9 ภายในเขตจังหวัดตามที่ คณะกรรมการมอบหมายโดยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้านกำลังแรงงานเพื่อวิเคราะห์ความต้องการแรงงาน และความต้องการพัฒนากำลังแรงงานในภาพรวมของจังหวัด รวมถึงประสานแผนการพัฒนากำลัง แรงงานของจังหวัดเข้ากับแผนพัฒนาจังหวัด

(2) ติดตามการดำเนินงานตามแผนการพัฒนากำลังแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและ เชิงคุณภาพในพื้นที่จังหวัด เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานใช้เป็นแนวทางในการวางแผน การศึกษาหรือการฝึกอบรมเพื่อให้มีโอกาสในการทำงานในพื้นที่จังหวัดและพื้นที่อื่น

(3) รวบรวมข้อมูลเพื่อสังเคราะห์และจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนากำลังแรงงาน ในพื้นที่เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัด และคณะกรรมการได้รับทราบเป็นประจำทุกปี

(4) ส่งเสริมสถานประกอบกิจการและองค์กรในภาคเอกชนของจังหวัดให้มีส่วนร่วม ในการพัฒนากำลังแรงงานของจังหวัด

(5) ขอข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่จังหวัดได้ตามที่เห็นสมควร

(6) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการตามที่คณะอนุกรรมการมอบหมาย

(7) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ “กบรช.” มอบหมาย

มาตรา 16 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัด มีอำนาจออกหนังสือเรียกให้ ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ในกรณีนี้อาจเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา 17 ให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานสังกัด ดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำให้เกิดการเทียบโอนผลการฝึกอบรมหรือประสบการณ์การทำงาน หรือผลการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพหรือผลการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของกำลังแรงงาน ไปเป็นผลทางการศึกษาเพื่อให้ได้รับคุณวุฒิทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะทั้งหมด หรือบางส่วน โดยให้ดำเนินการให้ได้ผลเป็นรูปธรรมและรายงานผลให้คณะกรรมการทราบเป็นประจำ ทุกครั้งที่มีการประชุม

มาตรา 18 ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนากำลัง แรงงานตามกฎหมายหรือภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดกิจกรรมหรือฝึกอบรมเพื่อพัฒนากำลัง แรงงานในสาขาอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานหรือประชาชน สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือ แรงงานแห่งชาติ มาตรฐานอาชีพ หรือคุณวุฒิวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยให้ดำเนินการให้เป็นรูปธรรมครอบคลุมในทุกสาขาอาชีพ ที่เกี่ยวข้องและครอบคลุมในทุกพื้นที่

มาตรา 19 ให้สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และเร่งดำเนินการเพื่อให้คุณวุฒิวิชาชีพแก่กำลังแรงงาน รวมถึงดำเนินการเพื่อให้ องค์การภาครัฐและเอกชนเกิดการยอมรับในคุณวุฒิวิชาชีพ ตลอดจนประสานงานให้ กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนรับรองและยอมรับการเทียบโอนคุณวุฒิวิชาชีพกับคุณวุฒิทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ

มาตรา 20 ให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และกระทรวงการคลัง พิจารณาดำเนินการจัดให้มีสิทธิและประโยชน์ทางการลงทุนหรือทางภาษีแก่หน่วยงานภาคเอกชนที่ได้ดำเนินการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหรือตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้

มาตรา 21 ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดได้มีมติ หรือขอสั่งการ

หากคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่สนับสนุนการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือดำเนินการล่าช้าเกินความจำเป็น ให้เชิญหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐนั้นมาชี้แจงสภาพปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ พร้อมทั้งร่วมกันแสวงหาวิธีการแก้ไขเพื่อให้ส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐนั้นให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 22 ให้คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน และคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พิจารณาให้การสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานหรือกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแล้วแต่กรณี เพื่อช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานตามแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กำลังแรงงานของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ตลอดจนจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับภารกิจในการพัฒนา กำลังแรงงานของประเทศตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ถือว่า การดำเนินการดังกล่าว เป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานหรือการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งต้องได้รับการช่วยเหลือหรืออุดหนุนจากกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานหรือกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แล้วแต่กรณี

มาตรา 23 ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาแรงงาน และประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ลงวันที่ 4 กันยายน 2552 และให้โอนผลการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ และคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งไปให้คณะกรรมการและคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 24 ให้คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ลงวันที่ 4 กันยายน 2552 และคณะกรรมการ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

รายนามผู้ศึกษา

1. นางกชพร นาคฤทธิ	วิทยาการเชี่ยวชาญ บริหารธุรกิจบัณฑิต (การเงินการธนาคาร) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2. นายณัฐพงศ์ พิมพ์เสน	นิติกรปฏิบัติการ นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. นายสุภณ ภิรมย์กิจ	นิติกรปฏิบัติการ นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง